

La naturalitat en la traducció per al doblatge.
El cas dels marcadors d'intensificació.

Tesi doctoral. Anna Marzà

ANNEX II: Transcripcions de les sèries doblades

Índex

T01: LA TATA I EL PRODUCTOR	2
T02: LES COSES DELS POLLS	11
T03: LES ARRELS DE FRAN	23
M01: EL CAMP DELS CRITS	31
M02: MARCY I EL BANC.....	39
M03: SENSE GALLINA, NI UN OU.....	49

T01: LA TATA I EL PRODUCTOR

Fitxa del capítol

Codi	T01
Temporada	temp 4 ep 20
Sèrie VO	The Nanny
Sèrie traduïda	La Tata
Títol VO	The Nanny and the hunk producer
Títol traduït	La Tata i el productor
Data d'emissió	04/07/2008

Sylvia. (llegint el periòdic) Sabó miraculós que redueix el greix. Neteja i lleva pes, tot al mateix temps.

Fran. Mare! És perfecte per a tu. Podries usar la pastilla de sabó per reduir les teues pastes.

Sr. Sheffield. Senyores! Digue'n-me, què podria ser millor que el meu nou espectacle fóra nominat per als premis Tony?

Sylvia. Un netet meu amb la seua cara.

Sr. Sheffield. No, no. Seriosament, Sylvia, he sigut nominat per a cinc Tonys.

Silvia. Oh, senyor Sheffield! Estic tant... Podré anar també?

Sr. Sheffield. Naturalment!

Silvia. (s'abracen) Ah! M'alegre tant per vosté!

Sylvia. I de què va l'espectacle?

Sr. Sheffield. Eh, el viudo? Bé, és sobre un home que perd l'amor de la seua vida i promet que no tornarà a amar mai més; així que va rebutjant qualsevol possibilitat de casar-se i es queda viudo fins a la fi dels seus dies.

Sylvia. És molt commovedor! (en baixet a Fran) Necessites que es caiga la casa damunt de tu?

Fran. Mare, és una meravellosa història d'amor. Ni tan sols el sorprenent governant en el tercer acte pot fer que gire el cap. Però no sé el que passa després d'això, plorava massa violentament.

Sr. Sheffield. Bé, on estan els meus fills? He enviat Niles per que els diguera que tenia cinc nominacions.

Niles. No pensen baixar fins que no sàpiguen quantes en té Andrew Lloyd Webber.

Sr. Sheffield. Oh, Déu meu! Es creuen que sóc un xiquet xicotet? Oh... Dos! (ballant) Jo en tinc cinc, ell en té dos; jo en tinc cinc, ell en té dos; jo en tinc cinc, ell en té dos!

Fills. Que bé pare! M'alegre molt per tu! Ens alegrem molt!

C.C. Maxwell, però què fas ací, abraçant-te a eixos xiquets?! Hem d'anar allí a encisar els jutges. Bé, què et pareix el meu magnífic aspecte?

Niles. Un mausoleu segellat...

Fran. Oh, xiquets, estic tant entusiasmada! Els Tony atrauen a tantes...

Fills. (interrompen) Sí, ja ho sé, ja ho sé.

Sylvia. Les nominacions dels Emmy m'espanten. Et pots imaginar quina vergonya pot ser tindre cinc nominacions, i no arribar a guanyar-ne cap?

Fran. (al Sr. Sheffield) Escolte, la pròxima votla que es queixe de la meua factura de la teràpia, voldrà recordar-me este moment?

CANÇÓ INICI CAPÍTOL: LA TATA I EL PRODUCTOR

Fill. Fran, no mires però crec que eixa és Liza venint per davant de la nostra fila. Crec que no deuria haver dit això.

Fran. Oh, hola senyoreta Minnelli! Willkommen, bienvenue, welcome! Oh, oh, ho senc, ha sigut terrible... Anem allà, una volta més. Ah, gràcies. Endavant; no podem vore; adéu, adéu.

Sr. Sheffield. Senyoreta, senyoreta Fine.

Fran. Oh, ho senc, estic descontrolada. Ai, agarre la càmera vosté.

Sr. Sheffield. Molt bé, escolteu, si comencen a enfocar la nostra fila no vull que ningú traga les orelles per darrere del cap de ningú, d'acord? Hem de comportar-nos.

Fill. Però jo què he fet?

Sr. Sheffield. No estava parlant amb tú.

Niles. Senyor, s'enrecorda de la barbacoa d'Angela Lansbury...? Vol que continue?

Fran. Ara ja sap que Andrew Lloyd Webber ha guanyat dos premis, vosté ha guanyat dos premis, i ell no va a guanyar-ne cap més. Així que no haurà d'escoltar el seu nom mai més.

Presentador. I ara, presentarà els nominats per a la millor obra, Sir Andrew Lloyd Webber.

Andrew Lloyd Webber. Els nominats són: Santo Tomás, productor Martin Birch; El vol de l'ocell de juny, de Marilyn Shank i El viudo, de Max... Max... Max, perdó ho senc molt.

Sr. Sheffield. (interromp) Maxwell Sheffield, gran imbècil.

Andrew Lloyd Webber. Eh, i el premi és per a... El viudo, de Maxwell Sheffield.

C.C. Perdone, perdone, jo sóc coproductora, vaig aconseguir els diners.

Fran. Ai, ho senc! (la besa als llavis)

C.C. Senyoreta Fine, per favor, deixe'm.

Niles. Ai...

Sr. Sheffield. ¿No creus que podries intentar esbossar un somriure davant dels periodistes per que no puguem pensar que el meu majordom és un criminal a sou?

Fran. Faça açò! (ganyota)

Sr. Sheffield. Mmm...

Niles. Perdone'm, senyor. Però tracte de vore'l haver guanyat el premi des del meu punt de vista. Vosté dirà: "Benvingut a la festa, Senador" i jo diré: "Les xicotetes són de formatge"

Sr. Sheffield. És el teu treball, et pague les hores extra, veritat? Però què més vols?

Fran. Mire amunt!

Niles. Va reunir tota la seua família per a les fotos darrere de les bambalines i a mi em va posar darrere de vosté subjectant-li la jaqueta per a eixir més estilitzat.

Sr. Sheffield. Oh, Déu meu!

Fran. Arrugue el front!

Sr. Sheffield. Només per una volta m'agradaria que et comportares com un majordom normal. (a Fran) Però què dimonis està fent!? ¡Està completament guillada!

Fran. Vol confiar amb mi? Té la pell tan pàlida com Hugh Grant abans de passar una setmana a Miami.

C.C. Maxwell, els periodistes han arribat. Senyoreta Fine, necessite enviar una cosa a casa de sa mare; a vosté. Oh, saps que estem en l'anuari del 99? Eixe afligit discurs sobre el viudo ha sigut una mina d'or!

Sr. Sheffield. Sí, sí, parlava amb el cor a la mà. Com sempre.

C.C. Ja, ja. Sí. (a Niles) Netege-la; m'agradaria que recollira la cendra de la xemeneia i la ficara ací dins. La col·locarem sobre el teu escriptori i direm que són de Sara. Sempre a prop de tu, què et pareix?

Sr. Sheffield. C.C, no sóc capaç de fer passar les cendres d'uns troncs com a la mare dels meus fills.

C.C. Maxwell, no m'havia conte mai que tens unes pestanyes llargues i boniques.

Sr. Sheffield. Vols deixar passar els periodistes, per favor? (a Niles) Molt bé, Niles, tinc bon aspecte?

Niles. Bé, hauria d'utilitzar un maquillatge millor...

Sr. Sheffield. Oh, deixa't. Dames, cavallers, per favor, passen per ací.

Periodista. Maxwell, enhorabona, El viudo és un èxit!

Periodista. Creu que l'obra ha sensibilitzat a molta gent perquè és una història real sobre vosté i la seua esposa?

Sr. Sheffield. Bé, crec que a la gent li agrada vore en les obres coses pròximes.

Periodista. El viudo no ha eixit amb dones des de la mort de la seua esposa? Espera que es creguem que eixa és la història real seua? Un home com vosté? A mi sí que m'extranya.

Sr. Sheffield. Diguem, diguem que els meus records perduren en mi molt de temps.

Fran. Vol dir que no es pensa casar mai més?

Sr. Sheffield. Bé, això depèn, naturalment, si la dona ideal se... Senyoreta Fine!

C.C. Poden ignorar-la perquè ella només és la tata. Algú de vostés té fills, perquè la deixariem anar.

Periodista. Esta és la seua tata?

Fran. Sí.

Periodista. Vaig vore-la als Tony... Ah, bé, així que porta tota la càrrega de la casa? Per què no li fem una foto?

C.C. Ah, no crec que siga...

Fran. Agarra'm el costat esquerre...

C.C. Senyoreta Fine...

Fran. Què?

C.C. Açò era una roda de premsa, no Eva Peron fent campanya. És el gran moment de Maxwell! (entre dents a Maxwell) Fóra del meu focus!

Fran. (a Niles) Vol despullar-se i ficar-se ja al llit?

Niles. Espere rebre una telefonada.

Fran. És més de mitja nit, la festa deu haver-se acabat, ell no pensa invitar-los.

Niles. Encara no sé per què no es va inspirar en mi per al personatge del majordom.

Fran. Ell tenia vint-i-cinc anys, amb cabells rossos de punta i de somriure revoltós.

Niles. Escolte senyoreta Fine, així era jo fa sis-cents mil neteges amb el plomer.

Sr. Sheffield. Pom, pom, pom, po... Hola Niles, anaves cap a algun lloc?

Niles. Oh, precisament estava pensant anar a la festa per vore si netejava un poc.

Sr. Sheffield. Oh, deixa-ho! Podràs fer-ho demà. (a Fran) Em... senyoreta Fine, haurà entès que esta festa era només per a l'equip, veritat? Vull dir que no esperaria haver sigut invitada, no?

Fran. No ni poc!

Sr. Sheffield. Margaret! No és un poc tard per a tu?

Margaret. Estic en casa, no? Deixa'm en pau, eres l'última persona en qui voldria parlar.

Sr. Sheffield. Però què s'haurà cregut?! Baixa immediatament, joveneta!

Margaret. No!

Sr. Sheffield. Bé, no puc permetre que em parle a mi d'eixa manera.

Fran. Oh, espere, espere. Deixe que es tranquil·litze un poquet. Eh?

Sr. Sheffield. Però, però... Com que es tranquilitze? I jo què?

Fran. Bé, és una cosa que haurà d'acceptar. Mire, quan vaig arribar a la pubertat ma mare tenia la talla 38. Quan vaig complir els 18, usava la mateixa.

Sr. Sheffield. ¿Què, què li pot haver passat per eixir de casa i tornar amb una personalitat completament diferent?

Fran. Ai, no vull ni pensar en això. És que no llig els pamflets que ens envien del col·legi?

Sr. Sheffield. Què pensa vosté? En alcohol, sexe?

Fran. Esta nit no! Estic molt distreta.

Psicòleg. Voran, és només una típica reacció adolescent. Algun altre ocupa tota la seua atenció i ells tracten de fer-se els interessants.

Sr. Sheffield. Sí, ho entenc, ho entenc. I què ens suggereix vosté?

Psicòleg. Han provat amb un d'eixos trofeus dedicats al majordom de l'any?

Margaret. Molt bé, acíestic.

Psicòleg. Hola, sóc el doctor Miller. Per favor, assenta't.

Margaret. Ah, açò és una pèrdua de temps total.

Psicòleg. Bé, Margaret, la teua família creu que hi ha alguna cosa que et molesta.

Fran. Bé, bonica. Desfoga't i exterioritza els teus sentiments. Voràs, no els utilitzarà ningú en contra teua. Conta'ns el que et passa per la ment.

Margaret. D'acord. L'odie!

Fran. Està bé, està bé. No s'ho prenga tant a pit. Deixe que es desfogue, deixe.

Margaret. A tu també t'odie.

Fran. Òbriguen la finestra, òbriguen la finestra que m'ofegue. Oh!

Sr. Sheffield. Mira Margaret, si t'he ofés no puc fer res per arreglar-ho si no sé què és el que se suposa que he fet.

Margaret. Molt bé. Mira...

Fran. OH!

Sr. Sheffield. La tata i el productor?! Què és açò? El millor productor de Broadway manté una aventura durant anys...

Margaret. Tu i Fran tinguéreu una aventura mentre la mare vivia! Inclús l'enganyares durant la lluna de mel! Mira les fotos que ho proven!

Sr. Sheffield. Margaret, no et pots creure açò!

Fran. Bonica, si açò fora veritat saps teòricament quants anys hauria de tindre jo?

Margaret. Sí, quaranta.

Fran. OH! Oh, Déu meu! I també es droga!

Senyor Sheffield, la bona notícia és que Brighton y Grace no han vist la història en eixa revista. La mala notícia és que jo no ho sabia i els ho he contat. Però la credibilitat del diari desapareix quan es llig el titular: Els veïns criden monstre, com quan Bàrbara Eddens abandonà la beguda.

Sr. Sheffield. No sé d'on poden haver tret eixes fotografies de la meua lluna de mel. Qui voldria fer-me tant de mal per un grapat de dòlars?

Niles. Mare meua, se li va quedar enganxat el dit en la bragueta de John Guillebaud... Confie en mi, si necessitara diners no hauria d'inventar-me res.

Sr. Sheffield. Ell era el rei Lear i jo el vestia!

Fran. He dit jo alguna cosa?

Sr. Sheffield. Necessite colpejar alguna cosa! Bé, no li trastorna que la gent pugui llegir açò i damunt se ho crega?

Fran. Mire, m'estan acusant de tindre una ventura amb un milionari casat, i al meu barri això era una professió. El que ha de fer és preocupar-se per Maggie, què més li dóna el que passe a la resta del món? Ningú excepte un cretí pertorbat compraria este fem!

Sylvia. Vas tindre una aventura amb el senyor Sheffield durant la seua lluna de mel! I continues cobrant sis dòlars l'hora?

Grace. Sóc jo, estic abatuda; necessite parlar.

Fran. Molt bé, ja estic dins, pots anar-te'n.

Margaret. Grace!

Grace. Eh, no em deixava menjar tranquil·la, saps? Em pot.

Margaret. Fran, és inadmissible que utilitzes a una xiqueta per a aconseguir el que vols.

Fran. No és tant fàcil com solia ser; ara és molt difícil de convèncer. Bonica, volguera que compregueres que...

Margaret. Jo ho comprenc. Per fi comprenc per què mon pare contracta a una dona amb un informe escrit amb un pintallavis. Però encara és la nostra tata, bé, no és gens fàcil acceptar-ho.

Fran. Carinyet, eixes fotos de ton pare amb mi en la platja són totalment falses.

Margaret. Prova-ho!

Fran. Mira açò, porte unes gafes de marfil clínic. No van ser patentades fins el 1987. Ja! Ací tens la prova definitiva.

Margaret. Fran, estàs malgastant saliva.

Fran. Maggie, jo... jo no puc creure que et penses sincerament que sóc capaç de fer una cosa així. Te ho jure, em sent tant ferida que crec que... mai t'ho perdonaré.

Margaret. Fran, però que esperaves que pensara? Està claríssim que mon pare està enamorat de tu.

Fran. Et perdone.

Margaret. Oh, pare. Ho sent, ara et crec. Fran m'ha explicat tot sobre com li digueres que la volies i després et vas fer enrere. Després, naturalment, de dir-li que era la dona més bonica del món i que no podries viure un sol dia sense ella.

Fran. Volia recuperar a la seua filla, no?

CC. Però Maxwell! Açò és horrible!

Sr. Sheffield. No, no, C.C. Tot està bé, els xiquets han comprés que és una mentida. Bé, Margaret va enfadar-se un poc.

C.C. M'importa un rave el que pensen! Les vendes d'entrades s'han frenat per culpa d'esta broma!

Sr. Sheffield. Què? L'abatut viudo de Broadway no sap subjectar-se els pantalons?

Fran. OH! Estic increïblement jove en aquesta foto!

Sr. Sheffield. Açò és massa! Este... este periodista no té ni idea del mal que causa en la vida de la gent? Pense anar a vore'l ara mateix!

Fran. Oh, i què pensa fer-li? Colpejar-lo? La violència no resol res. A més, què li importa el que la gent pense... tata de quaranta anys!? Ah, vull el seu cap!

Sr. Sheffield. (a un periodista) Vosté! Com és capaç de fer tant de mal, eh! Per què destrossa la reputació de la gent?

Fran. 40 anys eh!

Sr. Sheffield. D'on trau tot este fem?

Periodista. Investigue molt. Mire açò, una poma comú amb un sorprenent paregut amb una titella.

Sr. Sheffield. No es dóna compte del mal tan immens que m'ha causat a mi i la meua família?

Periodista. Sí.

Sr. Sheffield. No li importa a qui faça mal?

Periodista. No.

Sr. Sheffield. Si no s'oblida d'este atac vergonyós ara mateix, rebrà notícies del meu advocat.

Periodista. Oh, quina por! No he sigut processat mai abans!

Sr. Sheffield. Vinga senyoreta Fine, este home obviament no té escúpols ni remordiments.

Fran. Sí!

Periodista. Eh, escolte amic. No sóc jo qui obliga els xiquets orientals a fabricar jaquetes de pell. Escric per a una revista, escric històries que només un idiota es creuria.

Fran. OH! Jung Joon ha demanat el divorci?

Sr. Sheffield. Senyoreta Fine!

Fran. Ah, ho sent!

Periodista. Bé, ho sent molt, ho sent. No escriuré mai més sobre vostés ni una paraula.

Fran. Moltes gràcies. Ho veus, s'ha de protestar en este món, hem apel·lat a la seua honestedat i l'hem convençut del tot.

Periodista. Això i que ha sigut la edició que menys s'ha venut en cinc anys.

Fran. Li ha servit com a lliçó per a no tornar a... Què?!

Periodista. Es quedaren tots al quiosc.

Fran. ¿M'està dient que el guapo productor i la seua tata no va volar dels prestatges?

Periodista. Empesta, ha sigut un avís, quasi ens arruïna. Tornarem amb Antonio Banderas, ell ven molt bé.

Sr. Sheffield. No comprenc per què ningú volia saber res de nosaltres.

Fran. Ah, es que no sap vendre'ns bé, eixe és el seu problema. Senyor, s'ha d'atraure a la població més jove, això dels quaranta ens va tombar...

Periodista. Oh, amics, s'ha acabat. Són massa lights.

Sr. Sheffield. Lights? Vol vore una cosa forta? Vol vore una cosa tòrrida? Vinga ací seductora tata! Està mirant?

Fran. Clar que sí.

Sr. Sheffield. Senyoreta Fine, acaba d'apagar el llum.

Fran. M'està revelant el rotllo!

Niles. Bé, vorà, em donaren este xicotet trofeu que diu: "Majordom de l'any". Preciós, veritat? I sé que hauria de sentir-me feliç, però sofrisc un enorme sentiment de culpa.

Psicòleg. Mmm... D'on creu que procedeix?

Niles. Bé, vorà. Jo no netege mai davall de res; sempre mentisc i dic que es descafeïnat perquè no m'abellis fer una altra cafetera i en l'època de les graduacions llogue la limusina per guanyar un poc més.

Psicòleg. Molt bé, potser no deuria ser majordom.

Niles. Ja ho sé, empeste. No deuria ser el seu majordom, és tant bo amb mi, inclús està pagant esta consulta.

Psicòleg. Crec que haurem de parlar sobre açò de nou. Digui? Òbriga un nou compte a Maxwell Sheffield.

T02: LES COSES DELS POLLS

Fitxa del capítol

Codi	T02
Temporada	temp 4 ep 18
Sèrie VO	The Nanny
Sèrie traduïda	La Tata
Títol VO	The Facts of Lice
Títol traduït	Les coses dels polls
Data d'emissió	03/03/2008

1.

00.01 Fran i Grace a la cuina, Grace s'emprova un capell abans d'eixir al carrer.

GRACE Fran, em pica molt el cap, crec que sóc al·lèrgica a este capell.

FRAN Oh, carinyet, espere que no, però si estàs mol(t) però que mol(t) guapa. (es posa el capell i es mira a l'espill) Saps què? És possible que sigues al·lèrgica. (RiuLlau) (G)

Adéu. (B)

GRACE (X) Adéu, Fran.

00.19 Entra Niles a la cuina amb la bugada i s'atura al costat de l'intercomunicador, a través del qual l'escolta el Sr. Sheffield.

NILES Com s'atreuix (UFS? sí, relacions de poder sense modalitzar) a manar-me d'eixa forma, senyor? Després de trenta anys de lleial servei, crec que merec un poc més de respecte!! Com m'agradaria que estiguera en casa! (RiuLlau)

MAXWELL (per l'intercomunicador) Niles, ho estic. (RiuLlau)

FRAN Oh, per què no el deixa en pau? Mire, ell és el seu cap i està sotmès a moltes pressions.

NILES (X) Ah, deixeu d'ensabonar eixe xiquet arrogant, és un cas tancat.

MAXWELL (per l'intercomunicador) No, acabes d'obrir-ho. (RiuLlau)

00.50 Fran i Niles estan a la cuina, tenen una conversa sobre senyors i servents.

NILES Oh!/ Ah, la vida és tan injusta! Sóc tan llest com pot ser-ho ell. Qui s'inventaria este sistema d'uns que manen i uns a(l)tres qu(e) obeïxen? A vore.

FRAN Eeeh, segur que van ser els qui manen. (RiuLlau)

NILES Estes servils tasques domèstiques no li molesten?

FRAN No, la història com a tata és només temporal, somiem un poc més, bonic.

(RiuLlau) Algun dia seré la senyora Puixança. (RiuLlau)

NILESI jo (io) seré el majordom de la senyora Puixança. (RiuLlau)

FRAN No amb eixa actitud, senyor meu.

NILES Ho (heu) sent, em sent abatut. Podria fer-li eixos pastissos de xocolata que tan(t) li agraden. Mira a on he arribat: a ensabonar la criada. (RiuLlau)

FRAN I va estar a punt de treballar per nosaltres! (RiuLlau) Sap què? Crec que tota eixa angoixa i amargor és només una màscara de la seua baixa (e)stima, quina pot ser la causa?

BRIGHTON Niles, llava'm la roba interior. (RiuLlau)

2.

02.47 La iaia Yetta i Fran estan al menjador de la mansió del sr. Sheffield, l'una llegint una revista i l'altra cosint uns pantalons.

FRAN Oh, vull que mires açò. Brighton s'ha deixat mitja barra de xocolata als seus pantalons. Me la /minjaré/. (RiuLlau) Mmmh!

YETTA T'ho (heu) jure, ta mare no es va deixar mai res de menjar a les seues butxaques.

FRAN Oh...

YETTA Encara que en una ocasió vaig trobar una carcassa de pollastre.

03.09 La iaia Yetta i Fran estan al menjador de la mansió del sr. Sheffield, l'una llegint una revista i l'altra cosint uns pantalons. Al saló, Niles neteja el piano i fa soroll amb les tecles, la iaia Yetta li posa un dòlar dins la copa decorativa que hi ha sobre el piano. Entra el senyor Sheffield i discuteix amb Fran, perquè aquesta pensa que no passa prou temps amb els fills.

YETTA Ah! Preciós! (RiuLlau) Gràcies! És que estava la guardiola buida. (RiuLlau)

MAXWELL Hola, Yetta. A què devem el plaer de vore-la?

YETTA Sylvia em va dir que ens voríem per a menjar i vaig pensar que era ací. (RiuLlau)

MAXWELL Senyoreta Fine, tinc una important reunió esta nit, així que entenc que haurem d'aplaçar la nit familiar.

FRAN Aplaçar? Però si era quan anava a poder gaudir d'uns moments especials amb mi i els xiquets, no se'n recorda d'un romàntic passeig amb carruatge després de deixar els xiquets al cinema? (RiuLlau)

MAXWELL Escolte, per què no (e)ls porta a qualsevol a(l)tre lloc? On vostè vulga, estic segur de que s'ho (heu) passaran molt bé.

FRAN Vostè cada volta passa menys temps amb els seus fills i necessiten una influència masculina.

YETTA Jo aniré. Jo no tinc estrògens. (RiuLlau)

FRAN Ah, ho (hu) sent Yetta, però crec que és molt importan(t) que els pares passen un temps amb els fills. Haurien de parlar i (e)ixir amb ells de compres i visitar-los a sovint i menjar tot el seu menjar (RiuLlau) i torturar-los per la seua solteria. La mare quan es muda a Bocca? Ah, ja vaig! Hola, mare!

04.35 Sylvia arriba a casa dels Sheffield amb un dels seus xandalls extravagants d'un color plata brillant. Al cap d'una estona, entra Grace amb pressa.

SYLVIA Fran, sent haver vingut tan tard a recollir Yetta, he estat al gimnàs (respira). (RiuLlau)

FRAN Quan decidires anar al gimnàs?

SYLVIA Quan posaren pastes al bar. (RiuLlau)

FRAN Ah. Allí quan diuen que (en no el diu) faces cent dels que cruixen no (e)s referixen a les xocolatines. (RiuLlau) Ah! Hola, bonica. Deixa de rascar-te el cap d'eixa forma, la gent es pot pensar que tens polls.

GRACE Així és. M'han enviat a casa del col·legi.

FRAN Oh, déu meu! (aspira) Oh! Hi ha una epidèmia de polls en un col·legi amb una quota de 14.000 dòlars a l'any. (RiuLlau) Tens polls i damunt has de solucionar el problema en ta casa. (RiuLlau)

SYLVIA Has d'anar amb compte, ton pare va agarrar polls dels seus amics de pòquer. Sort que només vaig haver de tirar la perruca. (RiuLlau)

FRAN Mare, açò no m'ho (heu) pots reprotxar a mi a soles, encara que ho hauria d'haver notat la primera. Sóc la persona que més a prop està dels xiquets.

GRACE Fran, em pi...

FRAN (X) Però no tan a prop, bonica, els bitxos boten (al·literació). (RiuLlau)

05.48 Entra a casa tota la família al complet rasant-se el cap. Els xiquets puguen cap a la planta de dalt i es queden Fran i Maxwell parlant.

FRAN Ja heu sentit al metge, tots tenim polls. (RiuLlau) Tots els llençols i les fundes dels coixins s'han de bullir.

MAGGIE Bé, i a on estan les teues?

FRAN No, les meues s'han de cremar, vull comprar-me eixe formidable joc que he vist. (RiuLlau) Bé, no li sembla sorprenent? El doctor ha confirmat que estem plens de polls, els seus tres fills i jo (io), però vostè no. Sap el que vol dir això, senyor Sheffield?

MAXWELL Això vol dir "s'ha salvat pels pèls, senyor Sheffield". (RiuLlau)

FRAN No. Vol dir que si haguera passat més temps en casa, si s'haguera ocupat dels seus fills, estaria ple de polls igual que jo (io). (RiuLlau) Com hauran pogut passar per sis capes de laca? (RiuLlau) (bufa) Hi ha una biosfera ací dalt. (RiuLlau)

MAXWELL Senyoreta Fine, la raó per la que no estic amb els meus fills és perquè resulta que treballo molt. Vostè no em vorà gandulejar per la casa en calçotets.

FRAN I no podria fer-ho de tant en tant? (RiuLlau)

07.00 Niles baixa de la planta de dalt amb tots els llençols i coixins de la família. Es troba amb Fran al peu de l'escala. A Niles li cau un paper sense adonar-se'n i Fran el recull i el llig.

NILES Sap? Mon pare va ser majordom durant 44 anys i no recorde que fera res tan repugnant. (RiuLlau)

FRAN Ah! Espere un minut. Què és açò? Oh, coartada perfecta: tallar el telèfon, usar guants... tapar boques? (RiuLlau) Netejar sang, disposar de proves... recollir plàtans? (RiuLlau) Niles, què significa esta absurda llista?

NILES Oh, oh, oh, oh! Done'm això. No l'ha llegit, veritat?

FRAN Bé, supose que per una d'aquelles l'he llegit, què passaria?

NILES(X) Senyoreta Fine, açò és mol(t) privat i si l'ha llegit em sentiria mol(t) però que mol(t) molest.

FRAN (RiuLlau) Ni pensar-ho. No l'he llegit. Adéu. (RiuLlau)

4.

08.04 Fran i Val estan en una drogueria-farmàcia per a comprar xampú contra polls. Fran es posa un mocador al cap i ulleres de sol perquè no la reconeguen, però el dependent anuncia el seu producte per megafonia.

FRANT'ho (heu) jure Val, quan vaig vore eixa llista se'm va ficar tota la pell de gallina.

VAL Bé, Fran, les teues sospites seran certes. Òbviament, les seues tendències esquizofrèniques estan a punt de manifestar-se en una ràbia homicida.

FRAN Sí? I què em dius dels plàtans? (RiuLlau)

VAL Bé, no sóc experta, però no seran per a un pastís?

FRAN Perdona, he cridat abans de vindre per a recollir uns xampús especials a nom de Fran Fine.

DEPENDENT(per megafonia) Amy, que Fran Fine ha vingut recollir el seu xampú contra polls. Ací té, Fran Fine, matapolls, caparres, puces...

FRAN (X) Au! Txxxxt! (RiuLlau) Fixa't, em tracta com a un home que portara un ènema ràpid. (RiuLlau)

09.12 A la farmàcia, Val i Fran comenten la possibilitat que Niles siga un assassí.

VAL T'ho (heu) jure, Fran, Niles s'ajusta al perfil. Els assassins en sèrie pel comú tenen treballs servils, no tenen relacions de llarga duració i tenen profun(d)s problemes amb les seues mares. (Aspira espantada)

FRAN (X) (Aspira espantada). (RiuLlau)

VAL No! Espera, espera. Ells tenen un alt coeficient mental.

FRAN (X) Ah, Val, Gràcies a Déu, este no és el nostre cas. (RiuLlau)

VAL Bé, bé. Vegem. La majoria dels assassins en sèrie tenen tres noms: John Wayne Geisy, Alan Spear, fill de Sam. (RiuLlau)

FRAN Oh! Val! Però de què estem parlant ací? No estem tractant d'un psicòpata estrany, és Niles, el conec molt bé (trencament ordre marcat). He estat al costat del senyor Niles... l'assassí. (aspira espantada) (RiuLlau)

VAL Fran, no em puc creure que hages viscut en la mateixa casa amb Niles duran(t) quatre anys sense saber res d'ell! Has estat a la seua habitació?

FRAN Val, eixa no era l'habitació en la que concentrava els meus desigs (no diu desitjos!) d'entrar.

VAL Oh!

5.

10.30 Fran i Val entren d'amagat a l'habitació de Niles. Al cap d'una estona, entra Niles quan elles encara estan dins i s'amaguen, Val baix del llit i Fran dins de l'armari-vestidor.

VAL Oh! L'habitació de Niles és tan... tan xicoteta i depressiva! (RiuLlau) Saps? Per això sempre està passant per la teua habitació i mira a dins, és envejós.

FRAN No, és viciós. (RiuLlau) Vinga, Val, anem a buscar, hem de trobar una prova que l'incrimine. Oh!

VAL (X) Què?

FRAN Mira açò. Una cinta.

VAL (X) Oh!

FRAN Espera un momen(t). Ell no és jueu. Però sap arreglar les coses.

VAL Sí. (RiuLlau)

(sona el telèfon)

FRAN, VAL Oh!

NILES Hola, sóc Niles. Deixa'm un missatge i et telefonaré jo (io). Ciao! (RiuLlau)

JIM Sóc Jim, des del dipòsit. Responc a la teua telefonada, la resposta a la teua pregunta és que tarda 24 hores en produir-se el rigor mortis. (RiuLlau)

VAL Oh, Déu meu! Per què necessita saber eixa cosa?

FRAN Potser per fer un pastís de plàtan, Val! (RiuLlau)

VAL (X) Oh!

FRAN (Crida)

VAL Què? Què?

FRAN El seu armari és el doble que el meu! (RiuLlau) Mira açò! Es posa tots els dies el mateix. És com Fred Flintstone.

NILES Vaig de seguida, senyor. He de recollir el meu abric! (Grunyeix) Així que he de recórrer sis blocs per la neu i el fang perquè vostè tinga el desig de menjar un tros de formatge! (RiuLlau)

---

6. 12.31

A la cuina, Fran està revisant-li els cabells a Grace, que menja un plàtan. Entra C.C i Grace se'n va. Fran li conta a C.C. les seues sospites sobre Niles, però aleshores arriba ell i C.C. escapa. Es queden parlant Niles i Fran.

C.C. Senyoreta Fine, sempre havia sospitat que havia estudiat la criança del xiquet amb Diana Fossey. (RiuLlau)

FRAN Sí, bonica, crec que el xampú de quitrà ha acabat amb tots els polls. I fa una olor tan bona i tan fresca com un perol acabat d'omplir. (RiuLlau)

GRACE Gràcies, Fran.

FRAN Et vull.

C.C Oh, fixe's!

FRAN Què?

C.C No hi ha cafè. A on punyetes està Mister Proper?

FRAN Txxx! (RiuLlau) Senyoreta Babcock, no s' enemiste amb ell. Està en crisi.

C.C I com podem fer que bote? (R) (RiuLlau)

FRAN Ah, senyoreta Babcock, parle seriosament, no és el mateix. Actua d'una forma rara, estranya, no ho (hu) ha notat? No he vist ni una pica neta en tota la casa. (RiuLlau)

C.C Sap, senyoreta Fine? Escoltant-la parlar sobre Niles fa que desitge colpejar-me el cap contra una paret de rajoles (es colpeja el cap contra el muscle de Fran, que porta una jaqueta estampada com una paret de rajoles) (R) (RiuLlau)

FRAN Senyoreta Babcock, sap? No pense dir-li el que vol saber si no és un poc més amable amb mi.

C.C Solte-ho (hu)!

FRAN Això (e)stà millor. (RiuLlau) Crec que Niles pot ser un assassí. Ah!

C.C Senyoreta Fine, Niles no mataria mai ningú. Perquè embrutaria molt i hauria de netejar-ho. (R) (RiuLlau)

FRAN Oh! Parle seriosament. He llegit una llista, té guants, alicates, sang... (entra Niles) ho (hu) fique (formació incorrecta???) tot en un forn a uns 300 graus i obtindrà un perfecte Kügel.

NILES Senyoreta Fine. Senyoreta Fine, què estava fent a la meua habitació?

FRAN (G) Què li fa pensar que jo estava a la seua habitació? (Niles li ensenya una marca de maquillatge sobre una de les seues americanes blanques) (RiuLlau)

7.

14.29 Fran corre espantada cap al despatx de Maxwell per explicar-li la seua teoria sobre Niles, però abans d'obrir l'aporta s'atura i imagina l'escena. L'escena transcorre en blanc i negre, amb música, gestos i vestits que parodien el cinema negre dels anys 30 i 40. El Sr. Sheffield fuma i escriu a màquina. Finalment, decideix no entrar.

FRAN Oh! He de dir-li-ho (hu) al senyor Sheffi(d)! (combinació pronoms i enunciat pleonàstic) Fora del meu camí! (RiuLlau) Oh, Déu meu! Açò és tan irreal! Com podré dir-li-ho (hu)? Hauré de contar-li-ho (hu) en blanc i negre. (RiuLlau) Cap, sort que està ací!

MAXWELL Hola, cara de mona. Com van els (tirs)(inintel·ligible)? (RiuLlau) Bé, pareix espantada. Què és el que li passa? trencament ordre natural?

FRAN Oh! Per alguna raó no haurà persianes ací dins. (RiuLlau)

MAXWELL Li diré al majordom (pleon) que li prepare un beuratge.

FRAN No! El majordom no! El nostre majordom pretén congelar-me.

MAXWELL Nostre?

FRAN Nostre, seu, no comencem amb subtileses ara, meló! (li pega una galtada) (RiuLlau) Intenta matar-me. Crec que m'ha enverinat, veig puntets davant dels meus ulls. (RiuLlau) (Maxwell li alça un tul que porta davant dels ulls) (RiuLlau) Bé, potser no estiga assetjant-me però vull vore'l fora de la casa, li ho (hu) suplique!

MAXWELL Estimada, conec el majordom fa trent(a) anys. Junts hem tingut moments alegres, hem compartit cigarrets entre nosaltres (RiuLlau) i puc assegurar-li de que si hi haguera alguna cosa estranya en ell, jo ho sabria. (RiuLlau)

FRAN En poques paraules, s'han divertit, han fumat i no va observar (incoherència en el temps verbal) res d'estrany.

MAXWELL Naturalment.

FRAN Les coses clares. (RiuLlau) Oh, vostè creu que estic perquè em fiquen en un manicomi, veritat? La casa del bojós amb parets embuatades, veritat? Veritat? (Plora) (RiuLlau)

MAXWELL Estimada, sincerament, sí. (RiuLlau) I em trobe molt desconcertat. Estava pensant demanar-li que fóra la meua esposa però no em casaria mai amb algú que pense que sóc anormal.

FRAN (G) És inútil obrir eixa caixa de (cucs? trons? inintel·ligible)

8.

16.55 És de nit i hi ha una tempesta. Fran, al saló, parla per telèfon amb Val. Entra C.C. per darrere i intenta espantar-la. El senyor Sheffield entra per comunicar-li que se'n va amb els xiquets a sopar i es quedaran sols ella i Niles.

FRAN Ah, Val, Val, ell no intentarà fer res amb la casa plena de gent, bé, què pot fer? Aparèixer per darrere de mi i agarrar-me? No ho crec. Ai, deixem de parlar ja del senyor Sheffield. (RiuLlau) Niles sap que estiguérem a la seua habitació. Val? Val?! Oi!

C.C Bu! (Fran, de l'esglai, li llança un got d'aigua a sobre) (RiuLlau) Ho (heu) tinc ben merescut.

MAXWELL Eh, senyoreta Fine, he estat pensant el que va dir, sap? I crec que té tota la raó. Necessite passar més temps amb els meus fills.

FRAN Ah, és fantàstic senyor Sheffield. Ja sap que els xiquets necessiten l'atenció de son pare.

MAXWELL Sí, vostè i Niles tindran tota la casa esta nit.

FRAN (X) Oh!

MAXWELL Pense eixir am(b) ells.

FRAN Bé, els està mimant massa! (RiuLlau) Els convertirà en uns xiquets dèbils, senyor!

MAXWELL Què està vostè dien(t)? No va ser seua, la idea? (sintàctic alterat ordre enunciat)

FRAN Tinc més idees! (RiuLlau)

MAXWELL Oh! Senyoreta Fine, m'he d(e)ixat la vesprada lliure per gaudir dels meus fills, així que anirem a la marisqueria!

BRIGHTON Anem a menjar llagosta?

GRACE (X) Allà anem! Guai!

MAGGIE Adéu.

FRAN Oh, senyor Sheffield, no m'importa que pense que estic boja, pense anar amb vostè, crec que Niles és un assassí i si (e)m deixa ací sola correré el perill de ser assassinada.

MAXWELL Hi ha alguna cosa que vostè no faça per una llagosta de dos kilos? (RiuLlau)

FRAN (Aspira) No m'importa el que diga, pense anar amb vostè. Ni parlar de deixar-me sola am(b) este home perquè és massa perillós. Ah!

18.36 Maxwell i els xiquets se n'han anat i Fran està sola a casa amb Niles.

NILES No se'n va a cap lloc, veritat?

FRAN No! Per què ho pregunta?

NILES M'alegre que estiguem a soles.

FRAN Ah, sí! Vostè i jo i esta veu que oiran els veïns!

NILES Senyoreta Fine, sé que vostè ho (hu) sap.

FRAN Res! No sé res!

NILES Senyoreta Fine, va trobar la llista, es va ficar dins de l'armari, és obvi que s'ho va imaginar.

FRAN Oh, oh! Mire açò, diu que s'ha estés la pena de mort i els rostixen com si foren pollastres.

NILES Així que vostè serà la meua primera víctima. (RiuLlau)

FRAN (X) Ah!

NILES Qui sap? Si esta nit tot va bé, potser siga la primera de moltes.

FRAN Ah!

NILES Per fi he trobat la meua vertadera vocació.

FRAN (X) El pastís de formatge que ha fet, pot menjar-se'l tot, si vol. (topicalització+pleonàstic: ojo, pense que no és pleonàstic, no es pot fer de cap altra manera. comprovar gramàtica.No és pleonasme, és una dislocació per al SINTÀCTIC(p178)

19.20 Després d'un llamp, se'n va momentàniament la llum i Fran ha desaparegut. La veiem córrer per la casa fins que C.C. obre una porta i Fran hi xoca.

NILES Senyoreta Fine? Senyoreta Fine?

FRAN (Crida)

9.

19.35 Fran està tombada al sofà inconscient, Niles li posa una tovallola mullada sobre el cap perquè es recupere del colp. C.C. està amb ells. Fran es desperta i continua tement Niles.

NILES Senyoreta Fine, senyoreta Fine, per favor, desperte. Per què està actuant com una llunàtica?

C.C Bé, és que no coneix la mare que la va parir? (RiuLlau) Creu que és vostè un assassí, inclús va pensar que volia matar-me.

NILES Oh! Ni tan sols intentaria tocar-la, com qualsevol a(l)tre home normal. (RiuLlau) Senyoreta Fine!

FRAN Allunye's de mi!

NILES Oh! Senyoreta Fine, no sóc un assassí, l'únic que vaig fer (tps verbal incoherent: nivell morf o sint?) és escriure un(a) obra i volia demanar-li que la llegira.

FRAN Oh! Per favor (com a stance marker)! I espera que em crega jo (io) això? (SINT: ALTERACIÓ ORDRE) He llegit la llista i deia "coartada perfecta".

NILES Eixe era el títol.

FRAN Per què va cridar al dipòsit? (sintàctic)

NILES Investigava una cosa.

FRAN Bé, i què passa amb els plàtans?

NILES Estava fent un pastís! (RiuLlau)

FRAN Ah! I a on està?

NILES Sa mare va passar per ací. (RiuLlau)

FRAN Oh! Estic tan avergonyida, ara ho (hu) veig amb tanta claredat, com puc ser tan boba? Però què fa (e)ixa revista sadomaso (ja està introduïda) al seu llit?

NILES (X) Oh, senyoreta Fine, això és una publicació dels majordoms. Esse i eme vol dir “Servei i Mandil”.

FRAN Oh... (R) (RiuLlau)

NILES Bé, ara que som amics de nou, vol fer-me l'honor (modalitzador) de llegir la meu(a) obra? Després de tot, vostè l'ha inspirat.

FRAN Oh! La meua retrobada independència li va donar (tps verbal incoherent) seguretat per intentar noves coses?

NILES Bé, això i que la protagonista es torna boja per un amor no correspost pel seu cap per qui donaria la seua joventut i bellesa.

21.01 Maxwell i els xiquets tornen a casa abans d'hora.

FRAN Ah, Senyor Sheffield(d)! Què està fent en casa tan prompte?

MAXWELL Desgraciadament, uns personatges no invitats volgueren sopar amb nosaltres.

FRAN Eh... Es presentaren els meus pares? (RiuLlau)

MAXWELL No. Els polls.

FRAN Oh! Senyor Sheffield, té polls. Mazel tov! Això vol dir que realment ha (e)stat amb els seus fills.

MAGGIE Pare, tenim gana. Podem demanar una pizza?

FRAN Ah, no, bonica! Ton pare ha promès llagosta i llagosta (reiteració) tindreu. Encara que vos haja d'acompanyar jo al restaurant. (RiuLlau)

MAGGIE No, no passa res, la pizza està bona.

FRAN Bonica, no volem incomodar al vostre pare. (RiuLlau) Anem-nos-en. Segur que no vol vindre?

MAXWELL Oh, senyoreta Fine, tinc polls, em pica molt, acabe d'arribar a casa, per què dimonis hauria de tornar a (e)ixir?

FRAN Perquè Niles ha escrit un(a) obra.

MAXWELL Eh, jo (io) també vaig.

10.

21.59 Fran està al sofà acabant de llegir l'obra, Niles, impacient, espera la seua opinió.

FRAN Ah, Niles, eixa heroïna que més o menys ha basat en mi, no sóc jo (io).

NILES Com que no? És exactamen(t) com vostè: de Nova York, molt llesta, morena, de 24 anys.

FRAN Com jo (io).

NILES No és hora de passar per Yetta al parc d'atraccions?

FRAN No, la deixaré que done unes voltes més.

(Yetta penjada del penja-robes rotatori de Niles)

YETTA Ueee!

T03: LES ARRELS DE FRAN

Fitxa del capítol

Codi	T03
Temporada	temp 3 ep 19
Sèrie VO	The Nanny
Sèrie traduïda	La Tata
Títol VO	Fran's Roots
Títol traduït	Les arrels de Fran
Data d'emissió	04/04/2008

Sylvia. No m'importa el que tu digues, estes tortes d'arròs saben a suro.

Fran. Això és un posagots, mare. Tin, la torteta d'arròs.

Sylvia. Vols deixar-me tranquil·la. El doctor em va dir que el meu colesterol estava perfecte.

Fran. Deixa això, deixa això! No pots deixar de menjar tant de greix? Així no viuràs prou per poder ballar a la meua boda.

Sylvia. M'arriscaré. No saps que puc ser molt roïna si no menje? Bé, adéu bonica.

Fran. Adéu, mare. No tant apressa.

Sylvia. Què? Vols una abraçada?

Fran. No! Els besets. (telèfon) Hola!

Mare 2. Sí, volguera parlar amb la senyoreta Fran Fine.

Fran. Sí, jo sóc Fran Fine.

Mare 2. Oh, no es pot imaginar lo feliç que em fa escoltar la seua veu.

Fran. Ah, si em donaren un dolar cada volta que sentira això... Tindria un dolar.

Mare 2. Potser deuria ser més directa. Em dic Laila Backer. Senyoreta Fine, hi ha una possibilitat de que es confongueren a l'hospital i jo podria ser la seua mare biològica.

Fran. Què? Oh, això és ridícul! És a dir, vosté òbviament s'ha equivocat de Fran Fine. Encara que qui sinó una mare podria alegrar-se de sentir esta veu.

Mare 2. (riure)

CANÇÓ: LES ARRELS DE FRAN

Sr. Sheffield. C.C., com van les coses per Los Angeles, eh?

C.C. Fabulós, tinc un amic en la CBS que vol comprar el nostre espectacle per convertir-ho en una sèrie de televisió.

Niles. Em, rebobine. Té un amic?

Sr. Sheffield. Escolta C.C. Et dones conte de que si venem esta idea hauràs de viure a Los Angeles?

C.C. Què? Cap comentari del més ràpid xafarder del món?

Sr. Sheffield. No, està fora. No crec que t'haja sentit.

Niles. Yuju!

Fran. Oh, senyor Sheffield tinc tanta por; una dona m'ha cridat i m'ha dit que ma mare potser no siga la meua mare vertadera.

Sr. Sheffield. I diga'm, això és bo o roí?

Fran. Ja vorem.

Mare, fixa't. T'estàs portant molt bé, estic molt orgullosa de tu.

Sylvia. Bé, ho intente.

Fran. OH! Ja sé per què vaig mamar dos anys, estava mamant xocolata! Saps mare, si continues menjant d'eixa forma és com si et suïcidades.

Sylvia. Es que tinc tant poques alegries en la meua vida. Si almenys tingueres un pla de boda o tinguera nets o puguerem...

Fran. Tin un poc més de nata.

Sylvia. Gràcies.

Fran. Mare, quan vaig nàixer a qui em pareixia?

Sylvia. A Big Bang Patty.

Fran. I... quan estàvem a l'hospital, estigueres sempre al meu costat?

Sylvia. No et vaig perdre mai de vista.

Fran. Ni inclús quan eixies a pel púding d'arròs, o la gelatina, o la coca dolça?

Sylvia. Qui eres tu? De la seguretat de l'hospital? Sí, vaig agarrar unes sabates que no em pertanyien; la dona estava catatònica.

Fran. Així que em deixares... Potser no siguem família.

Sylvia. (cantant) Nadine, Francine, veniu ací! He preparat unes pilotes calents amb cervellets.

Fran de menuda. Per què has de cridar? Si estem ací!

Sylvia. Qui està cridant? Martin!

Fran de menuda. Mare, eres tant desagradable! No em puc creure que sigues ma mare.

Sylvia. Bé, creu-te-ho. Mira els meus malucs: Nadine i Francine.

Fran. A qui culpa de les seues coses? Al repartidor de pastissos!

Sylvia. Ah, em vaig sentir molt afalagada de que eixe pastisser vinguera a ma casa.

Nadine. Potser no sigues la seua verdadera filla... No t'has preguntat mai per què tens els cabells negres i nosaltres rossos?

Sylvia. Això és perquè Francine s'assembla al pare. Veieu! I ara menys parlar i més menjar. Després del sopar anirem a comprar les vostres disfresses de Halloween. Oh, crec que tu aniràs de novia (a Fran).

Fran. No vull disfressar-me de novia, vull anar de dona amb carrera.

Sylvia. Dona amb carrera! Però de qui creus que eres filla, es pot saber? Oh, joveneta, ja no voràs més la sèrie, Eixa xica.

Fran. Mare, tinc una cosa molt important que necessite contar-te.

Sylvia. Mm... Deixa'm que menje una cosa menys dura per que et puga sentir.

Fran. Eh, mare, una dona m'ha telefonat este matí i m'ha dit que per un error a l'hospital comés fa anys és possible que siga la meua mare biològica.

Sylvia. Oh, Déu meu! Quina classe de guillada pot inventar-se una cosa així? Segur que tracta d'obtindre alguna cosa de mi i de ton pare!

Fran. Com què, mare? El teu forn amb el formatge recremat en la llauna de rostir? Mare, he invitat esta dona a que vinga ací demà, necessite conèixer-la.

Sylvis. Fran, tu eres ma filla. Recorde cada detall del teu naixement com si fóra ahir; recorde que vaig encarregar dos ous al plat i vingueren revoltats, però no sóc molt llepa fils. Ara recorde per què eren tant deliciosos, vaig trobar trossets de bacon en el revoltat però no vaig poder menjar-me'ls, era el Rosh Hashanah.

Fran. Vaig nàixer el dia d'una festa jueva? Oh, Déu meu. En eixe cas realment pogueren haver comés l'error, allí haurien com a molt dos doctors de guàrdia!

Grace. Tenies les galtes molt de color rosa quan eres un bebè. Portaves coloretts?

Fran. No, em ruboritzava.

Sr. Sheffield. C.C. diràs que el tracte està trencat, vull que agarres un avió i que tornes a casa.

Niles. Però es que s'ha tornat boig, senyor? Venga eixe rotllo!

Sr. Sheffield. M'agradaria saber per què estaven tant interessats amb el meu espectacle si volien canviar-ho enterament.

Niles. Oh, es pot tornar boig si es fa preguntes com eixa! Diga'ls: "Solten els diners".

Sr. Sheffield. La tornaré a cridar des del cotxe. Ara anem-nos-en tots que ens perdrem la pel·lícula.

Fills. Adéu Fran!

Fran. Adéu xiquets! Passeu-ho bé!

Sr. Sheffield. Tot arreglat senyoreta Fine, així podrà rebre a la seua nova mare en privat.

Fran. No em diga senyoreta Fine, potser no siga el meu nom; potser siga una persona completament diferent, potser ni tan sols parle així.

Sr. Sheffield. Vinga , senyoreta Fine. Estic segur de que tot es resoldrà molt, molt bé.

Fran. (pensament) Bé, bé, bé, bé, bé... Em trobe amb una mare diferent i, de sobte, no pot deixar de posar-me les mans al damunt. Coincidència? No ho crec! (timbre) Oh, Déu meu!

Mare 2. Fran?

Fran. Mare? Oh, fixa't. Tu no pots ser ma mare.

Mare 2. Per què no? Els teus fills no et semblen molt.

Fran. Eixos no són els meus fills, ni tan sols estic casada.

Mare 2. De veres? Bonica, a què estàs esperant?

Fran. Assenta't, mare. Així que he de suposar que mon pare era, probablement, un blanc?

Mare 2. Bé, en realitat quan ens coneguérem vaig creure que era negre, però dos setmanes després de deixar Miami va empal·lidir.

Fran. Miami? Així que continues sent jueva!

Mare 2. Oh, absolutament. En realitat, Fran, no estaríem les dos ací assentades si no fóra per Morly Sheifer.

Fran. OH! Morly Sheifer és mon pare?

Mare 2. No, no, no... En els 60 Minuts va fer un reportatge sobre eixa infermera de l'hospital Midlow i va confessar que havia mesclat uns registres de naixements en l'època que nasquéreu vosaltres.

Fran. Com pogué passar això?

Mare 2. Va dir que se li caigueren quan perseguia una pacient de la Maternitat perquè anava furtant menjar.

Bé, de totes formes ma filla es va fer una anàlisi i es va comprovar que era veritat, no teníem cap relació genètica.

Fran. Oh,...

Mare 2. Oh, ens quedarem de pedra quan s'assabentàrem de que no era la seua mare verdadera.

Fran. Espera que s'assabente de qui pot ser la seua mare verdadera...

Mare 2. Escolta, Fran. Saps què? M'encantaria que vingueres a sopar demà a la nit per que conegues a la resta de la família, tinc dos fills més.

Fran. Ah, molt bé. Tinc germans.

Mare 2. Això és, del meu segon marit. És un afroamericà.

Fran. Oh, en eixe cas tinc "germans"!

Sr. Sheffield. Escolte, m'està dient que és negra?

Fran. I molt guapa!

Niles. Bé, per fi va a tornar a casa. La senyoreta Babcock ha cridat i em pareix que no se n'anirà a viure a Califòrnia. La CBS ha decidit no fer el seu espectacle.

Sr. Sheffield. Per què?

Niles. Perquè el veren.

Sr. Sheffield. Així que ara em faran triar entre centenars de males idees només per que complisca eixe maleït contracte.

Niles. Vol dir que encara és possible que es quede C.C. venent espectacles en la platja? Entre ara mateix al seu despatx, home, i trobe una bona idea.

Sr. Sheffield. Si tinguera una bona idea no intentaria vendre esta porqueria en Broadway.

Niles. Què li pareix la història d'esta xica jueva de Flashing que descobreix que sa mare es una afroamericana?

Fran. Disculpe'm, però resulta que açò és altament personal. Una història molt privada.

Sr. Sheffield. Li pagarien els drets.

Fran. I seria la pel·lícula de la setmana! Vol menjar alguna cosa? Acabe de fer un sandvitx de mantega de cacahuet, cortesia de la companyia George Washington Carver.

Sylvia. He vingut només per dir-te que m'estàs matant!

Fran. Tallat per la meitat o en diagonal?

Sr. Sheffield. I pensa deixar-la anar en eixe estat? Diagonal.

Fran. Oh, està esperant a l'altra banda de la porta, vol que isca a per ella i li demane que entre. Ara ho vorà.

Sylvia. Setciències! Vull que sàpigues que després de donar-me eixa mala notícia ahir tot el meu cos va sofrir una enorme erupció! Mira!

Sr. Sheffield. Oh, per favor, no. Deixem eixa escotilla tancada. Eh, no els pareix?

Fran. Mare, calma't, estàs molt alterada. Vols un poc de púding?

Sylvia. Per què la gent creu que responc només al menjar? El meu cor està destrossat!

Niles. Oh, Sylvia, està ací! Perfecte. La senyoreta Babcock ha enviat per fax el seu contracte, pensem fer una pel·lícula de sa filla i les dos mares. Necessitem la seua empremta just ací.

Sr. Sheffield. Niles, no veus que Sylvia està molt afectada? Déu meu, eixa dona ha rebutjat el púding.

Silvia. Quan l'he rebutjat?

Fran. (conduint) Què? (policia)

Oficial. La llicència, per favor.

Fran. Oficial, no anava apressa.

Oficial. La he parat per conducció descuidada, senyora.

Fran. Jo, descuidada? Si m'estava ficant rímel i em pentinava els cabells.

Oficial. I amb què controlava el volant?

Fran. (alça els colzes)

Oficial. El carnet de conduir, per favor.

Fran. Sap? És més que obvi el motiu pel que m'ha parat a mi!

Oficial. I per què ho he fet, senyoreta Fine?

Fran. Perquè sóc negra.

(dins de casa sa mare 2) Hola, wow, quin palau! Oh, he oblidat una cosa!

Majordom. Què?

Fran. El meu equipatge!

Mare 2. Fran, és un plaer veure't de nou!

Fran. Hola, mare! Mare, m'encanta com has decorat la nostra casa.

Mare 2. Oh! Està redecorada a l'estil neoclàssic.

Fran. Oh! La nostra està recoberta a l'estil neoplàstic!

Mare 2. Oh, em plau presentar-te els meus fills!

Fran. Hola!

David. Com estàs? Sóc David.

Mike. Hola, em diuen Mike.

Fran. Oh, deixem els compliments, sóc la vostra germana. Veniu ací i doneu-me una abraçada. Sabeu xics, no vos havia vist des que... bé, mai.

Mare 2. (veu francesa) Prenem l'apèritif al salon ?

Fran. Wow, al saló! Per què Morly Sheifer no descobriria eixa història fa vint anys? Wow, digueu-me xics, què feu vosaltres?

David. Estic d'intern a l'hospital de Nova York.

Fran. Oh, wow.

Mike. Jo estudie a la facultat de Dret.

Fran. I jo sóc tata. Fixa't mare, tres professionals. Vaja, un ofici així es porta en la sang!

Oh, wow, panses Kugel.

Mare 2. Era una vella recepta de la teua iaia.

Mike. I les seues creïlles picants eren una bomba.

Sylvia. On està ella?

Fran. Mare?

Sylvia. No puc quedar-me en silenci. Fran es ma filla; la vaig cuidar durant la pallola, la varicel·la, les primeres dents, i ningú mai no podrà apartar-la de mi.

Tu eres negra? Com dimonis pot ser ella ta mare?

Fran. Perquè el seu primer marit era jueu.

Sylvia. Oh, bé. Això explica les Kugel que olore i que ningú m'ha oferit. Què persegueixes amb açò, jo sóc ta mare! I res del que esta dona puga dir em convencerà de que no ho sóc.

Mare 2. Els agradaria tindre un poc d'intimitat? Tenim una casa d'invitats.

Sylvia. Has sentit això? Ta mare té casa d'invitats! (a la mare 2) El seu majordom serveix a la casa dels invitats també?

Fran. Mare!

Sylvia. Què?

Mare 2. Què?

David. Bé, era l'hospital amb els resultats de l'anàlisi de Fran.

Mare 2. Sí?

David. Mare, ho sent molt però el teu DNA no és el mateix. Fran no és filla teua.

Mare 2. Oh! Estic decebuda.

Fran. Oh! Em sent com si et coneguera de tota la vida.

Mare 2. Ja saps, sempre seràs una bona amiga.

Sylvia. Els metges cometen errors. Demanarem una segona opinió.

Fran. Oh, mare. No m'averonyisques.

Sylvia. Vols deixar de dir-me mare!

Fran. Oblida-ho! Tu eres ma mare, si jo ho puc acceptar quin problema queda per resoldre?

Fran i Sylvia. (mengen) Què bo!

Fran. Vaja, no em puc creure que haja estat tant a prop de tindre una meravellosa mansió amb majordom i una família pròpia tant encantadora.

Niles. Vosté té tot això ací.

Fran. D'això estava jo parlant.

C.C. Arg!

Sr. Sheffield. Oh, C.C. per fi has arribat! Què dimonis t'ha retardat?

C.C. Bé, l'avió va aterrar a Chicago, Bucksport, Tennessee, jo què sé Huterville...

Quin agent de viatges va poder triar eixe vol?

Niles. Air Niles, vole amb mi!

Grace. Fran, està ta mare molt enfadada? No ens ha cridat, ni ha vingut. Està ple de sobres...

Fran. Ah, bonica, crec que tot este embolic l'ha afectat molt. Ni tan sols respon a les meues telefonades... Potser necessita distanciar-se un poc.

Mare 2. Sylvia, bonica, vosté no ho comprèn. Vorà, encara que Fran fóra ma filla, vosté i jo no seríem família.

Sylvia. Bé, ja sé que no sóc desitjada i jo no vull pressionar. Morti, desperta a Jetta i trau-la de la piscina. (riure)

Fran de menuda. Hey, m'ha anat molt bé tot! Tinc la meua pròpia mansió, fills, un guapo marit...

Fran. Eres la tata, bonica.

Fran de menuda. (crida)

M01: EL CAMP DELS CRITS

Fitxa del capítol

Codi	M01
Temporada	temp 8 ep 19
Sèrie VO	Married with Children
Sèrie traduïda	Matrimoni amb fills
Títol VO	Field of Screams
Títol traduït	El camp dels crits
Data d'emissió	17/06/2008

Programa TV. Els exterminadors.

Kelly. Sóc l'àngel exterminador. Endevineu què tinc per a vosaltres. Tatxan. Anem allà.

Veü externa. No digues tatxan estúpida!

Kelly. Vosté perdone. Ep. Continuem. També tenim una nova marca de verí que hem anomenat "Primavera a Bagdad". Que si és nova? És tan nova que encara no han provat els seus efectes en els ciutadans nord-americans. Tot el que has de fer és ruixar amb açò el teu gos o gat i no tornaran a tindre puces mai més. I hui el meu gos o gat Buck s'ha ofert voluntari... per a una demostració. Preparat xicot?

Buck. Auxiliii!

Kelly. Anem allà.

Peggy. Has vist quina meravella, Buck! I tu que no volies fer-ho.

Buck: Joo? Sí, és una meravella, sembla Opra després que perdera pes.

Marcy. Hola, Peggy. Voras, no vull presumir amb tu perquè eres pobra i estàs casada amb Al. Un comentari redundant, per cert. Però saps què? Sóc rica!!

Peggy. Rica? I, i com ho has aconseguit? Potser jo també puc ser-ho

Marcy. He treballat molt...

Peggy. Am

Marcy. Escolta'm. La Transmexican Motors buscava un lloc on construir el seu nou model, el Jaguar GT, i jo els he trobat un solar buit al costat mateix de l'Institut Polk. És una operació que val quatre-cents milions de dòlars i a mi em donaran comissió.

Peggy. I quant et pagaran?

Jefferson. Un milió tres-cents mil dòlars. Ah, je je. A més d'estrenar un Jaguar cadascun de nosaltres.

Marcy. Però no cregues que els diners ens canviaran. No. Nosaltres continuarem sent les mateixes persones humils de sempre.

Jefferson. Però en el millor barri de la ciutat.

Marcy. Ah, és veritat! Havia oblidat dir-te-ho. Ens mudem!

Marcy i Jefferson. Ja ja ja

Marcy. Hem vingut per a dir-te que ho lamentem molt però que ens en anem. Ai, Jefferson. Hui és el dia més feliç de la meua vida. Veritat que és un país fantàstic?

Al. Este país és una merda, Peggy! I et diré perquè. Ens envaeixen més de pressa que nosaltres a altres països. Hui he passat per davant de l'Institut Polk per a fer una mirada al marcadore que una volta proclamà la meua glòria i... robar unes monedes als mendicants, i endevina quin cartell hi havia en la tanca de l'escola?

Marcy. Vida 50 – Al 0?

Al. Eh, Marcy. A més dels cabells, t'han tallat les orelles?

Jefferson. Oh, ja ja. Ejem...

Al. El cartell deia: "Futura llar del Jaguar" I això significa, Peggy, que prompte fabricaran automòbils en un camp de futbol on jo vaig marcar quatre punts en un sol partit. On atractives animadores amb minúsculs tops i mini faldes mínimes cridaren: "Un, dos, tres, sí. Al gran Bandy passa-li!" Açò és un desgavell intolerable. Com ha pogut passar això?

Marcy. Dos reunions a l'ajuntament, un maletí ple de bitllets de curs legal i pràcticament això ha sigut tot.

Al. Tu tens a vore amb això?

Marcy. Així és. Ja ja

Al. T'assegure que no vos n'eixireu amb la vostra. Si el que voleu és guerra, guerra tindreu. Tu i els teus amics Jaguars heu de saber una cosa: Al és la primera síl·laba d'Al-atac.

Peggy. Al... Ja has perdut moltes batalles.

Al. Peggy, no calia que me ho recordares!

Programa TV. Els exterminadors

Kelly. Hola, l'àngel exterminador de nou. Uns quants telespectadors ens han expressat la seua preocupació pels efectes secundaris del nou verí "Primavera a Bagdad". Ara està en oferta. Volia dir-vos que les suposades mutacions genètiques que se li atribueixen són completament falses. I per a provar-ho, el meu germanet Bud, a qui vull com un germà, ha tingut el detall d'oferir-se a voluntari per que li ruixe la cara amb el verí. Preparat, Buck?

Bud. Et mataré! Ah!

Kelly. Ho veieu? Està impacient. Anem allà.

Bud. Ah! Ah! Ah!

Beggy. Oh, vas a estar fantàstic, Bud! Allà on vages, ara tota la gent et reconeixerà.

Bud. Vinga, mare. Sigues sincera. Tu creus que açò agradarà a les xiques?

Beggy. Oh, vinga perla. No deixes que una cosa com un parell de mamelles et desanime. Saps, no les tindràs per sempre. Buck va estar allí la setmana passada i mira com a millorat el seu aspecte.

Buck. Confie que açò se solucione abans d'Acció de Gràcies.

Bud. Potser tens raó, mare. M'amagaré una temporada. Total, no tenia plans per a esta setmana.

Sasha. Hola, Bud. Sóc jo, Sasha, la xica que has volgut cada dia i cada nit de la teua vida des de primària. Mira, estic a punt d'entrar en un convent però voldria estar amb un home de veritat... per primera, última i única volta. Abraça'm Bud, fes-me teua.

Bud. Em, m'agarres en un mal moment. Adéu.

Sasha. Oh!

Beggy. On vas ara?

Bud. A robar un sostenidor i suïcidar-me.

Kelly. Hola, mare. Bud encara té mamelles? En eixe cas dormiré en casa de Cindy. On està el pare?

Beggy. Em, en una reunió a l'ajuntament. Està indignat perquè volen edificar en el seu camp de futbol.

Kelly. Ai... Confie que no faja el testicle davant d'eixa gent.

Beggy. Deus voler dir l'espectacle.

Kelly. No, vull dir el testicle. Els seus espectacles ja no em preocupen.

Beggy. Bé, confiem que si ha de fer el ridícul, es conforme amb fer-lo en la intimitat de sa casa.

Reportera. I ara una notícia de les més patètiques que els hem oferit mai. L'autoproclamada llegenda del futbol, Al Bandy, protesta contra la construcció de la fàbrica de Transmexicans Motors i alça emmanillat a un pal de la porteria en el camp de futbol del seu antic institut. Al ha jurat que no s'apartarà d'este pal fins que retiren el projecte o —i açò és literal— Marcy tinga llavis.

Beggy. Quin testicle!

Al. Bud, m'alegre que vulgues compartir la meua glòria.

Bud. Tu creus que podràs controlar la multitud?

Al. Estes coses requereixen temps, fill. La gent reaccionà quan Paul Revere va córrer nu cridant: Que venen els Beatles! No. Abans va haver d'encadenar-se a un submarí groc i vomitar al port. Però igual que Paul, jo també eixiré a les revistes.

Bud. Sí... Quan la TimeLife dedique reportatges als idiotes.

Al. Eh?

Bud. Escolta'm, he vingut perquè la mare es pregunta si vols res de menjar.

Al. M'ha preparat alguna cosa?

Bud. No, només ho pregunta.

Al. Doncs digues-li a ta mare que el meu estómac està ple d'orgull. D'orgull... i de la tonyina de fa dos setmanes. A propòsit, fa bon dia, per què dus abric?

Bud. Perquè... crec que estic agarrant alguna cosa.

Al. Mal de pit?

Bud. No! Només el tinc un poc sensible.

Al. Er... De tota manera m'alegre que hages vingut. Ajuda'm a repartir eixos pamflets als llocs que freqüenten els antics atletes de l'institut.

Bud. Mm. Et refereixes als parcs, les agències de treball i els concursos de menjar pastissos.

Al. Je, je. Sí, i no oblidés els túnels de les autovies, i digues-los que porten ciris i una hamburguesa.

Bud. Bé, ah, res més?

Al. Eh, sí. Emporta't la clau de les manilles que tinc a la butxaca dels pantalons per que no em tempte. Sí, sí. Això és.

Bud. Pare, estàs segur que esta protesta tindrà resultat?

Al. Fill, no estic segur de moltes coses en esta vida: no estic segur per què vaig nàixer, no estic segur per què vas nàixer tu i tampoc no estic segur per què he notat unes mamelles en l'esquena mentre em treies la clau de la butxaca. Però, estic segur que açò, funcionarà. Esta nit, animat per les flames de deu mil ciris, i unes quantes hamburgueses, m'alçaré amb la victòria.

No ho entenc. Un lloc memorable com este està a punt de desaparèixer i ningú no es preocupa. I si un boig li pega un puntelló a una patinadora, apareixen un milió de periodistes.

Aaron. Hola, senyor Bandy.

Al. Aaron! Sabia que podia confiar en algú que ha jugat en este institut.

Aaron. He vist els seus pamflets.

Al. Perfecte! Bud fa bé el seu treball.

Aaron. Sí, si li he dit que els llance a un poal del fem que hi ha prop d'ací. Però tots els xicots del gimnàs parlen d'açò.

Al. Què bé! Què en pensen?

Aaron. Han sentit dir que pagaran setze dòlars l'hora i l'assistència mèdica. Estan entusiasmats.

Al. A ningú no l'interessa preservar el nostre patrimoni?

Aaron. La fàbrica d'automòbils també formarà part del nostre patrimoni.

Al. Però este es el nostre camp. Per què no hi ha ningú ací? Un moment, ja sé quin és el problema. Això deu ser perquè m'he encadenat a la porteria de l'equip visitant. Ningú no deu poder reconèixer-me ací.

Aaron. Que no canvien de camp en el segon temps?

Al. Jo no vaig jugar mai en el segon temps. Sempre guanyàvem per molt. Aaron, busca a Bud i porta'm la clau de les manilles. He de canviar de porteria.

Aaron. Ell ja no té la clau, me l'ha donada a mi.

Al. Perfecte, dóna-me-la.

Aaron. No puc, la té Kelly.

Al. Per què?

Aaron. Era xicoteta i brillant i li agradava.

Al. Busca-la, porta-la ací i afanya't. He d'anar al lavabo.

Aaron. Sí, d'acord.

Narrador. Unes hores més tard.

Al. En què devia estar pensant: em bec una cervesa i a continuació m'encadene a este pal, je, je. Molt ben fet, Al. No hi ha ningú a prop. Potser si m'afanye...

Kelly. Hola, pare. Endevina una cosa.

Al. S'ha fet realitat el somni de tindre una filla amb un cotxe taranta.

Kelly. Ho has encertat. I saps què? S'anomena el Flitmòbil i en l'empresa m'han dit que puc agarrar-lo quan vulga.

Al. Je, je. Això és fantàstic. Pots alliberar-me, perla?

Kelly. Espera't un moment. Endevina on he anat.

Al. Huh, a la Lluna?

Kelly. Millor encara, a l'Insitut d'insectes i de verins de Chicago. Allí tenen les espècies més insòlites i perilloses del món, com ara els escarabats africans d'este pot. Només n'hi ha sis en tot el món, cosa de la qual m'alegre perquè la picadura d'una d'estes criatures altera el sistema metabòlic.

Al. Vols fer el favor de llevar-me eixe pot de davant?

Kelly. No et preocupes, pare. M'he assegurat abans d'agarrar-los de fer uns foradets en la tapa per que... hum.

Al. Què?

Kelly. He dit sis? Volia dir cinc.

Al. Eh!

Kelly. Que, com t'ha anat el dia?

Al. Ha sigut un dia típic: no he venut sabates, no he pogut pixar... Ja ho veus. Ara, pots fer el favor d'alliberar-me?

Oh, no.

Kelly. No t'enfades, d'acord? Però, abans d'anar al museu, he anat a l'estació del tren amb uns quants amics i ells... han posat monedes en la via per que el tren les esclafara, però jo no ho he fet perquè sempre em dius que no malgaste els diners.

Al. I les claus no són diners, veritat bombó?

Kelly. Noo, je, je. Mira-ho. Si no ho veus, no te ho creus. T'imagines com deu pesar el tren?

Al. Ah, però com em soltaré jo ara d'ací?

Kelly. En això també he pensat. Tot el que hem de fer és agarrar el cadenat i posar-lo en la via. S'esclafarà també, i la clau cabrà. Hum.

Al. Eh, jo tinc una idea millor, filleta. Eh, com que el cadenat està lligat ací al pal, ¿perquè no vas a l'estació, et pares enmig de la via i els convences per que porten el tren fins ací?

Kelly. Mm...d'acord. Ah, pare, una altra cosa. Si veus un insecte marró amb tres sisos en la panxa, eixe és l'escarabat africà i és molt perillós. Arranca a córrer de seguida, d'acord? Adéu.

Al. En fi, un escarabat assassí perdut en una ciutat com esta! Quantes probabilitats hi ha que em pique? A més, ni jo puc tindre tant mala sort.

Somniat. Senyores i senyors, amb tots vostès els millors jugadors de la història del futbol americà. Quarterback, Joe Namath; central, Jim Brown; davanter, Al Bandy. Al Bandy! Al Bandy! Al Bandy!

Marcy. Al Bandy! Al Bandy! Al Bandy!

Al. Eh? Ah, Marcy. Gràcies a Déu que eres tu! Em pensava que al pal li havien crescut pèls.

Marcy. Saps què? T'admire, Al. No em pensava que aguantaries tant. Els obrers arribaran d'ací un parell d'hores i la imatge d'un venedor de sabates esclafat per un Bulldozer no quedaria bé en els periòdics, així que estem disposats a fer-te una oferta.

Al. Una oferta? Em parles de diners? Al Bandy no està en venda! A més, ací noestic jo a soles, represente a tots els jugadors que han aconseguit algun touchdown.

Marcy. Oi, mira! Una hamburguesa doble amb creïlles fregides.

Al. Eh, tots els pares que han portat els seus fills a vore un partit, tots els homes que s'han casat amb la dona equivocada, eh... Això és cansalada? M'importa un rave que hi haja creïlles fregides! Hi ha creïlles fregides?

Marcy. Ajá!

Al. M'és igual. Resistiré i si algú vol construir una fàbrica ací, haurà de construir-la damunt de mi.

Marcy. D'acord. Atropelleu-lo!

Al. Ui, ah, ui. Sempre tindrè els meus records! Eh, quina és la oferta?

Marcy. Esta hamburguesa.

Al. Eh, fet!

Marcy. Òstres, Al. Eixes picadures d'insecte tenen un aspecte horrible.

Al. Eh, picadures d'insecte? Gràcies a Déu! Em pensava que m'havia mossegat aquell vagabund.

Marcy. Et diré què farem! Com que prompte ens canviarem de barri i no et tornarem a vore mai més, et portaré a l'hospital.

Al. Em faràs eixe favor?

Marcy. Sí! Però acabe de netejar de netejar el cotxe; viatjaràs en el maleter.

TV. I miren quines són les ironies del destí, de poc no li va costar...

M02: MARCY I EL BANC

Fitxa del capítol

Codi	M02
Temporada	temp 8 ep 5
Sèrie VO	Married with Children
Sèrie traduïda	Matrimoni amb fills
Títol VO	Banking on Marcy
Títol traduït	Marcy i el banc
Data d'emissió	27/05/2008

11.

Al baixa al saló i es troba Al amb la tele engegada sense veu i ballant assegut.

(RiuLlau)

PEGGY Al, per què mires la tele sense posar-li veu?

AL És el nou canal de rap, Peggy. No aguante eixa música quan la sent en la ràdio, però ara que la veig puc apreciar el seu profun(d) missatge. (RiuLlau)

PEGGY Com es titula (e)ixe tema?

AL Es titula “pega-li a (e)ixe cul”. (RiuLlau) És molt interessant.

PEGGY Bé. Si la història de veritat és útil canviaràs de canal abans de set segons. (RiuLlau)

Kelly entra a casa, ve de la feina, els seus pares l'escolten asseguts al sofà.

KELLY (sospira) Déu, quin dia! (Criden) (sospira) Havia de presentar-me vestida de vermicida en una escola. M'han fet passar pel detector de metalls, portava prou verí penjat de l'esquena per a fumigar una selva sancera i ells m'han preguntat per què portava un tallaungles. Han arribat els colpets a l'esquena. Primer el director, després li ha tocat a la infermera (RiuLlau) i una altra volta al director mentre la infermera mirava (RiuLlau). Finalment he arribat a una classe i després de convèncer la substituta que no saltara per la finestra, a la cafeteria, on he ensenyat les xiquetes a matar escarabats, rates i uns animals que anomenen “tios apegalosos”. És un miracle que

- haja eixit d'allí il·lesa. Ai, ai, ai! (RiuLlau) De veres, és l'última volta que treballo en una escola catòlica. (RiuLlau)
- Marcy entra a casa dels Bundy, ha vingut a parlar amb Peggy d'un problema de feina.
- MARCY Peggy! (Criden) Endevina què ha passat hui en el banc.
- AL Un lladre t'ha regalat la seua calça? (RiuLlau)
- MARCY Lleva eixa cosa tan desagradable, vols? Vinga, mira això: Magnolia robades.
- AL Què fa Boris Karlof amb un vestit de dona? (RiuLlau)
- MARCY Eixa és Shirley MacLaine, cervell de porc.
- AL Vaja, li dec una disculpa a Boris. (RiuLlau)
- MARCY Tu li deus a tot el món una disculpa. En fi Peggy, resulta que eixos canalles del banc volen que jo siga la ponen(t) de la pròxima reunió d'accionistes.
- PEGGY Eixa és una bona notícia, veritat?
- MARCY No! El problema és que hauré de dir-los que el banc té problemes.
- PEGGY Problemes mol(t) greus?
- MARCY Em patrocinat l'última sèrie de Superman. (RiuLlau)
- PEGGY Oh! Ho (heu) lamente molt.
- MARCY Gràcies. I per a reduir despeses haurem de despatxar uns quan(t)s empleats.
- AL Saps què, Marcy? Com a clien(t) que sóc del teu banc, confie que conserveu els 75 vicepresiden(t)s i tireu al carrer eixos dos caixers tan antipàtics. (RiuLlau) Eixos dos que només treballen mitj(a) hora al dia a final de mes.
- MARCY Saps què, Al? Tu pots evitar entrar al banc per a cobrar el teu xec, perquè el venedor de salsitxes del carrer sempre tindrà canvi de sobra. (RiuLlau)
- AL Marcy, per què (e)stàs ací?
- MARCY Volia parlar amb Peggy en privat.
- AL No, no, vull dir ací a la Terra. (RiuLlau)
- PEGGY Jo (diu jo) arreglaré açò, Marcy.
- AL Mira, estic fart que entres en ma casa i em pegues la pallissa amb les teues històries... Oh, yeah! Anem allà! (Peggy engega la tele i Al es posa a ballar) (RiuLlau)

- MARCY La tele no té veu.
- PEGGY Els humans no la sentim. (RiuLlau) Vine amb mi, Marcy. A vore, quin problema té haver de parlar davant dels accionistes del banc?
- MARCY Sempre m’ha fet terror parlar en públic. Tot va començar amb un horrible incident de la infantesa.
- PEGGY Vols dir el tio dels pantalons amb les butxaques foradades? (RiuLlau)
- MARCY No. Açò va passar en primer de primària, quan vaig haver d’explicar per què considerava sagrada la salutació a la bandera, i saps què? Quan anava per la m(e)itat del meu discurs, vaig mirar cap al terra i vaig vore que l’escarabat més gran i més lleig qu(e) hagen escopit mai les entranyes de la terra s’enfilava per la meua cameta. Vaig començar a cridar com la sirena de l’escola i a córrer per la classe arrancan(t)-me (e)l vestit i vaig ensenyar les braguetes amb mones brodades a tots els meus companys! (RiuLlau) Bé, imagine que no et sorp(r)endrà sentir que (e)ls xiquets poden ser increïblemen(t) cruels en situacions com eixa. Es van passar tot el que quedava de curs corren(t) darrere meu i cridan(t) “pot eixir a jugar la mona Xita?”. Però un dia em vaig venjar, em vaig venjar de tots (R). Hi havia una excursió al mon(t) Rushmore. Els vaig dir que estava malalta i no vaig anar. L’autobús va patinar en aquella autopista enfangada, hauria sigut difícil parar encara que li funcionaren els frens, però... no van tornar a burlar-se mai més de mi ni de les meues braguetes. (RiuLlau)
- PEGGY (R) Vaja, és una història estupenda. Crec que no et convé p(r)endre més cafè. Saps què, Marcy? Jo sé qui pot ajudar-te a superar la por de parlar en públic: la doctora Àngela. És la millor ràdio-psiquiatra que hi ha en esta ciutat. I té un programa en què ensenya a reparar també molt interessant. M’ha ajudat a resoldre molts problemes. Encara que... evidentment, no tots ells. (RiuLlau)

12.

Al, amb una gorra de raper al cap, telefona la televisió des del saló de casa. Entra Peggy.

- AL Ei, canal vídeo? Sí, accepteu peticions? (RiuLlau) Vull demanar “Pega-li fort”, “El botí del gàngster” i “Trau més el cul que no te'l veig”. (RiuLlau) L'edat? Ehm... quinz(e) anys. Ah, necessite permís dels pares? Un moment, per favor! Dis-li que tinc permís. (RiuLlau)
- PEGGY Té el meu permís. En té més de 40. (RiuLlau)
- AL (grunyeix) Per què els has dit l'edat que tinc?
- PEGGY Ja (diu ja) sabien la teua edat, et preguntaven el coeficient.
- AL Però posaran eixos vídeos, no?
- PEGGY Aixuga't la barbeta.
- MARCY Peggy, acabe de parlar per telèfon amb la doctora Àngela, m'ha ajudat molt! Porc, tin, mira açò: Tomàquets ver(d)s fregits.
- AL Què fa Mel Torme amb un vestit de dona? (RiuLlau)
- MARCY Eixa és Kathy Bates, cervell de puça. (RiuLlau) Com et deia, Peggy, la doctora Àngela és una joia. Li he parlat de la meua por de parlar en públic i m'ha preguntat “no hi ha (a)lguna situació en què no et faça por parlar?” i jo li he dit “sí, clar, mentre faig l'amor parle i cride...”
- AL Ei, ei! Per l'amor de Déu! (RiuLlau) Que tinc la intenció de sopar després! (RiuLlau)
- PEGGY Doncs mira, i jo tinc la intenció de fer l'amor després, de manera qu(e) hauràs de preparar-te tu el sopar. (RiuLlau) Continua Marcy. Tu parles i crides?
- MARCY Ai, sí, clar! La doctora Àngela m'ha suggerit que prove una cosa que s'anomena transferència. Sempre qu(e) haja de parlar en un context que m'espante he d'imaginar que (e)stic en un lloc més relaxat. Com ara la meua habitació. I presto! Ja podré parlar en públic.
- PEGGY Ah! A mi la doctora Àngela em va dir que em buscara un amant, però em feia por que despertàrem Al.
- MARCY Escolta'm, tu m'has ajudat a solucionar el problema i m'agradaria mol(t) que vingueres a sentir-me parlar dissabte que ve.
- PEGGY Oh! Aniré encantada (R)

MARCY (X) Ai, gràcies! Ho (hu) has vist? T'he dit que t'agradaria (e)ixa pel·lícula. M'alegre mol(t) de vore que per fi estàs madurant.

AL Saps què? Kathy Bates té un cul que no (e)stà gens malament. No sé per què perd el temps fent pel·lícules.

13.

A la reunió d'accionistes, un home parla al públic, entre el qual es troben l'home de Marcy, Peggy i Al, que mira el programa de rap amb una tele portàtil. A un racó de la sala està Marcy asseguda amb aspecte nerviós. Quan acaba el seu parlament, l'home fuig de la sala amb una maleta i deixa Marcy parlant sobre l'estrada.

HOME 1 Per això opinem que no podem donar l'esquena al gran heroi que és Superman. (RiuLlau) La sèrie encara no l'han passada a Albània ni a Zimbàbue. (RiuLlau) I al marge d'això, tot sembla anar bé. Perfecte. Millor que mai. I ara, per a presentar-los el programa d'emergència qu(e) haurà d'adoptar el banc, la vicepresidenta al càrrec d'alguna o altra cosa, la senyora Darcy Marcy.

A mesura que avança el seu parlament als inversors, Marcy mostra més i més signes d'excitació.

MARCY Bona vesprada. Carai, quantes cares conegudes que hi ha hui ací. L'ultima volta que vaig vore tanta gent en un banc, vaig tancar la finestreta i vaig eixir a esmorzar (R). (RiuLlau) (s'escura la gola) Bromes apart, eee.. estic ací per a donar-los males notícies. A conseqüència d'unes inversions poc afortunades, el banc es veu obligat a tallar despeses (respira fortament). Però la bona notícia és que tots els indicadors suggerixen qu(e) esta terrible situació prompte la follarem... fregarem! Laaa sanjarem! (RiuLlau) Ai! Com poden vore, quan la direcció de les reserves federals alleugen les restriccions, els interessos cauen. Però quan, hi ha pressions... (Marcy fa gestos d'excitació) (RiuLlau) els interessos puguen (RiuLlau) Ui! Déu meu! (RiuLlau)

PEGGY Al, hi ha algun problema. No havia vist mai Marcy actuar així.

AL Vols vore una bona actuació? Mira açò.

- MARCY Durant anys, el Govern s'ha contingut i els interessos han pujat i pujat i pujat! El huit per cent! El deu per cent! El dèsset per cent! I han pujat més i més! (panteixa) (RiuLlau)
- PEGGY Jefferson, havies vist Marcy fer això abans?
- JEFFERSON En públic, no. (RiuLlau) Excepte en la muntanya russa de Disneylandia. (RiuLlau)
- PEGGY Vols dir que està a pun(t) de...?
- JEFFERSON (X) D'explotar! (RiuLlau) Deu ser eixa tècnica de la transferència que la doctora Àngela li ha explicat. Només confie que estiga acabant ja el discurs.
- MARCY Aaah!
- JEFFERSON És veu que no!
- Marcy està pràcticament tombada sobre l'estrada, amb una cara d'evident excitació.
- MARCY Després, quan els interessos ja han pujat tant com políticament és possible, i la economia no aguanta més pressió, (RiuLlau) la reserva federal comença a bombejar dine(r)s més i més de pressa! (panteixa) (RiuLlau)
- JEFFERSON Anem allà!
- MARCY Ai, sí! Sí! Jefferson Steve Jamal! Aaah! (RiuLlau) Confie que esta notícia els haja semblat tan bona com a mi. (RiuLlau) Bona vesprada. (RiuLlau)
- PEGGY De manera qu(e) això passa quan en tens un? (RiuLlau)

14.

A la sala dels Bundy, Peggy parla amb Marcy, que duu una bossa de paper al cap. Al poc de temps, entra Jefferson.

- PEGGY Oh, Marcy! Relaxa't! (RiuLlau) T'ha passat i punt. Podria haver-li passat a qualsevol. Bé, a mi no podria passar-me. Dóna, podria, però els passejos a cavall ara estan mol(t) cars.
- MARCY No e(a)ntens el meu patiment? (Peggy li treu la bossa) Sóc una dona de negocis, no està bé que vaja per la vida mullant el terra com si fóra una mopa. (RiuLlau) Com a mínim eixa actitud és considerada poc professional. Açò (e)m costarà la faena, (e)stic acabada!

JEFFERSON Marcy, han telefonat del banc.

MARCY Ai! Ho (heu) sabia. (Marcy es torna a posar la bossa al cap)

JEFFERSON Tindràs un augment! (li lleva la bossa) I, et llogaran altres empreses perquè sigues tu la portadora de les males notícies. (RiuLlau) (B) A 5.000 dòlars la marxa, per dir-ho d'alguna manera. (RiuLlau)

MARCY Ai! No sé què dir. Açò va contra (e)ls meus principis. Tu què n'opines, Peggy?

PEGGY Marcy, per 5.000 dels grans jo no sols ho faria en un banc, també ho (hu) faria en els camps de blat de Vietnam! (R)

15.

Titulars de periòdic.

NARRADOR D'Arcy diu que la IBM prescindirà de 36.000 empleats. Els treballadors l'aclamen. D'Arcy anuncia el tancament de totes les bases militars dels Estats Units. La saluden amb 21 salves. Venus podria xocar amb la Terra, diu D'arcy. Els ciutadans criden: "Una altra!" D'Arcy presenta la programació de la CBS per a la tardor. Els telespectadors estan deprimits. (RiuLlau)

16.

Peggy acaba de llegir el periòdic, ella i Al s'asseuen al sofà.

PEGGY Al, ehm... Marcy hui tornarà a fer el numeret. Què et sembla si sopem a la llum dels ciris i... (respira) gaudim del discurs? (RiuLlau)

AL (cansat) Això ja no funciona, Peggy. (RiuLlau)

PEGGY Què no funciona?

AL Això. (RiuLlau)

PEGGY I tu com ho saps?

AL He estat llegint el Playboy, la Playgirl, lo Playgay, la Pen(t)house i no res! I saps què? No ha funcionat(d) des de la vesprada que Marcy va fer aquella cosa horrible en la reunió del banc! (RiuLlau) Mh! Marcy l'ha matat Peggy. (RiuLlau) Tu la poses malalta però Marcy la mata. (RiuLlau)

- PEGGY Bé, supose que podem tirar-nos això a l'e(a)squena i continuar tranquil·lament amb les nostres vides.
- AL Sí, Peggy? I tu què faràs?
- PEGGY Jo me les apanyaré bé. Continuaré pujant i pujant i pujant... (RiuLlau)
- Al i Peggy estan asseguts al sofà, entra Bud, el fill.
- BUD Bones notícies, pare. Han apujat el preu de la residència.
- AL A quan(t) l'han apujat?
- BUD 100 ó 1.000 dòlars. Què importa? El qu(e) importa és que la senyora D'Arcy donarà la notícia. Que bé! (RiuLlau)
- AL Ei, fill. Parles d'això com si fóra una cosa bona. Que no te'n recordes que quan eres xicotet el pare deia que no mirares directament el Sol ni la iaia i tu ho (heu) feies? (RiuLlau) Doncs bé, això és com mirar la iaia a través del Sol. (RiuLlau)
- PEGGY O a ton pare dins la dutxa (R). Si parlem hipotèticamen(t), clar.
- AL Peggy, intente conversar tranquil·lament amb el meu fill. No feia hui Oprah un programa sobre unes dones que fregan(t)-se els malucs han causat incendis forestals? (RiuLlau)
- PEGGY Pss! No! T'ho (heu) has inventat. De veres? (RiuLlau) Sé que t'ho (heu) has inventat. Vaig a telefonar al programa d'Opra per si de cas. (RiuLlau)
- AL Fill, ara me n'adone que (e)ls consells que t'he donat en el passat han sigut un poc... un poc estèrils.
- BUD Com ara sigues tu mateix i li agradaràs a la gent? (RiuLlau)
- AL Eh... exactament, però fill, no desitges mai vore (e)ixa dona en les urpes de la passió, per favor, fes-me cas! Ha matat abans, (RiuLlau) i tornarà a matar.
- BUD Perdona'm, pare, però tinc un paquet de condons i he quedat amb una xica que creu que tu eres sexy. Aniré.
- MARCY Bud, vull fer-te una pregunta. No sé què posar-me per al discurs d'esta nit, necessite una cosa moderna, atrevida, acadèmica... què em suggerixes?
- BUD Bé, això depèn. Creu que tornarà tard?
- AL Que ningú no sent els meus laments?

- JEFFERSON Ja (e)stà, Marcy. Preparat per anar a la facultat.
- MARCY Amor, estàs bé?
- JEFFERSON No, jo no (e)stic bé. Mira, Marcy, jo sóc un home, tinc necessitats, estic cansat que tot el món ho (hu) faça excepte jo. (RiuLlau) I Al i Peggy. (RiuLlau) I probablement Bud. (RiuLlau)
- MARCY Escolta'm Jefferson, si vols parlar d'assumptes personals, anem a un lloc més íntim. (s'asseuen al sofà, amb Al al mig) (RiuLlau) Es pot saber què et preocupa?
- JEFFERSON Últimament t'ho (heu) passes tan bé dal(t) dels escenaris que t'has oblidat(d) de nosaltres.
- MARCY Oi, bombonet! Si jo sempre pense en tu mentre treballe.
- JEFFERSON Però és que... És que... No és el mateix. Marcy, trobe a faltar els nostres rodeos. (RiuLlau) Eixes nits en què apareixes amb els pantalonets i el guant de beisbol. (RiuLlau)
- MARCY Lamente no haver prestat prou atenció al meu peludet favorit. (RiuLlau)
- JEFFERSON Mira Marcy, els teus discursos formen part de la teua carrera, et guanyes un bon jornal. No vull interposar-me en el teu camí. Me n'aniré a casa i somniaré amb tu completament nueta. (RiuLlau) Refregan(t)-te per damun(t) de mi.
- MARCY Tinc una idea millor. Què et sembla si abans d'anar a la universitat passem per casa i et faig un discurs per a tu només. (RiuLlau)
- JEFFERSON (sospira) Vols dir... que em parlaràs a mi, Marcy? Parla'm ara!
- MARCY Tot va començar fa un grapat d'anys.
- JEFFERSON Això és!
- MARCY Els nostres avantpassats van convertir este continent en una nova nació.
- JEFFERSON Emancipa'm, Marcy. Allibera'm! (RiuLlau)
- AL El meu cos està mort, però... (RiuLlau) m'imagina qu(e) amb el cap només puc sobreviure.

17.

Peggy i Marcy parlen a la taula de la cuina, de fons, se sent la ràdio.

PEGGY Dignes, la doctora Àngela ha pogut ja (ia) alterar-te el procés?

- MARCY Sí. Torne a no poder parlar en públic però almenys puc complaure el meu Jefferson (R)
- PEGGY On està Jefferson?
- MARCY Ingressat a l'hospital. Ha patit una deshidratació. (RiuLlau) Sí, he tingut els meus 15 minuts de fama i he guanyat mol(t)s dine(r)s, però si ho (hu) mirem tot la història ha tingut un final feliç.
- DOCTORA Sí, benvinguts de nou al consultori de la doctora Àngela, vinga, conta'm què et passa.
- AL Sí, doctora Àngela. El meu nom és Sal Andy (RiuLlau) i resulta que tinc... un xicotet problema amb la meua Peg, vostè ja m'e(a)ntén. (RiuLlau)

M03: SENSE GALLINA, NI UN OU

Fitxa del capítol

Codi	M03
Temporada	temp 8 ep 6
Sèrie VO	Married with Children
Sèrie traduïda	Matrimoni amb fills
Títol VO	No chicken, no check
Títol traduït	Sense gallina, ni un ou
Data d'emissió	28/05/2008

Bud. Bé, t'ho hem portat tot mare.

Kelly. Conduir eixe Dodge del pare és un poema: els sorolls, l'oxidació, l'aventura de vore la carretera a través del forat de la planxa...

Bud. T'hem portat el que volies de la tenda: bombons amb sabor de Bourbon, una novel·la d'amor, un CD de Kenny G...

Kelly. Mm... Esta nit tu i el pare vos ho passareu molt bé...

Bud. Bateries...

Kelly. Jo diria que hui ens hem oblidat d'alguna cosa.

Al. Suppose que els crits que he pegat este matí dient: "Si aneu a utilitzar el cotxe, per favor vos demane que passeu a per mi a la faena" no s'han entés!

Peggy. Oh, vols callar. Volem recordar què hem oblidat fer este matí!

Al. M'has preguntat com he tornat a casa? Bé, com no tenia el canvi que necessitava per al transport públic, tampoc els bitllets per aconseguir canvi, ni la faena per a obtindre els bitllets per aconseguir canvi, m'han allargat dos homes molt amables que portaven un camió de mercaderies. Com t'ha anat el dia, Peg? Alguna novetat interessant al sofà?

Peggy. Voràs, de fet...

Al. No m'interessa! (a Bud) Dona'm les claus del cotxe. És l'última volta que utilitzeu el Dodge!

Bud. Com se suposa que he d'anar a l'institut?

Kelly. I jo com aniré a la faena?

Peggy. Sí, i jo com aniré a la tenda a comprar un parell d'exemplars del National Enquirer? I menjar i comestibles...

Bud. Pare, per què no ens compres un cotxe?

Al. Mira, no entenc com no ho havia pensat jo abans. Cotxe nou per a tot el món! Peg, tu vols un BMW?

Peggy. Voràs, jo sempre m'havia vist amb un Jaguar.

Al. Bé, si podem trobar-ne un que tinga tanta fam...

Kelly. Bé, jo tinc quatre-cents dòlars que he estalviat així que puc comprar-me un cotxe.

Bud. Eh, un moment. Jo també he estalviat quatre-cents dòlars. Posem els diners en comú i ens comprem un cotxe més bonic.

Kelly. Sí, no com eixa carraca del pare...

Al. Oh, xiquets! Què dominis, llops! Vos diré una cosa sobre compartir: no ho feu, només tindreu problemes. La mare i jo compartim un llit i no li trobem res de bo.

Peggy. Bé, serà perquè no entra res de bo dins d'ell.

Al. Mireu, m'és igual. Només teniu huit-cents dòlars i amb huit-cents dòlars no podeu comprar un cotxe.

(Jefferson entra per la porta) Conta'ls què poden comprar amb huit-cents dòlars, Jefferson.

Jefferson. Bé, poden comprar un cotxe.

Kelly. Vosté sap on es pot comprar un cotxe per huit-cents dòlars?

Jefferson. I tant! Cotxes de subhasta, eixa classe de cotxes que embarga l'agència tributària.

Peggy. Sí, és veritat. No estan en les millors condicions —forats de bala, taques de sang, olor de cossos putrefactes— però després no t'importa haver d'agarrar el Dodge.

Al. Al meu Dodge no hi ha forats de bala. Però això pot canviar si vols entrar gatejant fins al maleter.

Bud. Pare, porta'ns a la subhasta, per favor, serem bons, el compartirem!

Kelly. Sí, pare, per favor, a la subhasta! Per favor, el compartirem de veres, pare!

Al. Oh, no, deixeu-me, deixeu-me, per favor!

Peggy. Com ha anat la subhasta?

Kelly. (a Bud) No toques eixe cotxe, a saber on has posat les mans!

Bud. En eixe cas, tu no poses el cul!

Al. (a Peggy) Genial... Com tu havies dit, els xi quets s'han comprat el cotxe i, com pots comprovar, la meua por sobre compartir-lo era gratuïta. Però mirant-ho bé, he fet que ens rebaixaren el preu del cotxe cent dòlars! Per què pagar cinturons de seguretat si no tenim frens!? Bé, i saps què faré ara, Peg?

Peggy. Donar-me els diners a mi?

Al. Sí, compraràs comestibles.

Peggy. Comestibles?

Al. Sí, Peg. Les coses per les que passes de llarg quan vas a pel teleprograma. I assegura't que tot el que portes en la bossa es puga menjar, Peg. Menjar! Carn! Fes-ho. Això és, Peg. Es veu tant fresca... Fica-me-la ben amunt, reina. (pren una foto) (riure) A vore eixes anques tant boniques... Precioses. (pren una foto)

Peggy. Oh, Al. Em fan mal mes mans de portar el menjar fins a la caixa registradora.

Al. Mira, Peg, si anares més vegades sabries que els carrets de l'entrada de la tenda són per a això!

Peggy. No era l'aparcament dels sense sostre?

Kelly. No endevinaríeu mai a qui he conegut! El xic que fa de Newter el gat a l'anunci de budells en oferta.

Peggy. Vols dir eixe que diu: "Si esta carn fóra més fresca, encara portaria el genet"?

Kelly. Sí!

Peggy. Uh!

Kelly. Està com un tren i entre els deu gats més reconeguts en la història dels mitjans, al costat de Head Clip i el difunt Miles Davis.

Al. Mira, carabasseta, la carn del pare!

Kelly. És genial, pare. Per cert, vam fer miracles amb la meua carrera i hui he quedat amb ell. Aniré amb el cotxe nou.

Al. Vas molt de pressa, carabasseta. Necessites cobertura.

Kelly. Això no depèn del xic.

Al. M'estic referint a l'assegurança, mala bi... (riure) Mira, carabasseta. No cregues que ton pare no es preocupa per tu. He anat a buscar la millor, Asseguradora Sud Quaranta, l'amiga dels grangers. Però encara t'he d'explicar algunes coses.

Kelly. Registres el nostre cotxe com a vehicle agrícola?

Al. Ajá!

Peggy. Que no et sorprenga, va registrar el Dodge com a cotxe de joguet.

Al. I prompte registraré un bon revòlver! Eh, carabasseta. Ara que vas a conduir un vehicle agrícola, hi ha un parell de normes que has de conèixer. Una, no circules per vials asfaltats. Dos, els menorictes sempre tenen preferència. I tres, com l'has d'utilitzar com a representant, sempre has de portar açò dins del cotxe (trau una gallina). (riure) Com diu l'eslògan de Sud Quaranta, "Sense gallina, ni un ou".

Bud. Ei, Kelly, bones notícies. Sé que... L'Asseguradora Sud Quaranta, pare?

Al. És una empresa de les més bones, fill. L'amiga dels grangers, sempre amb el ramat i els camps de blat.

Bud. És igual. Kelly, he quedat amb eixa estudiant d'intercanvi que és tant ximple que al seu costat tu eres un problema de càlcul.

Kelly. Hui no pots agarrar el cotxe perquè pense eixir amb Newter.

Bud. Sempre que vols pots eixir amb el pare. Però he quedat, li he promès que la portaria a l'autocine.

Kelly. Jo portaré a la meua parella a l'autocine amb el meu cotxe.

Bud. Jo no renunciaré a la meua cita.

Kelly. Jo tampoc renunciaré a la meua.

Estudiant d'intercanvi. Les pel·lícules americanes són tant complicades, molt de contingut, molt de caràcter...

Bud. Mira, la idea més important que has de recordar és que Elmer sempre s'enfada amb Ax. Sí, és eixe que li ha fet un llacet a l'escopeta.

Kelly. Estudiant d'intercanvi? I què hem enviat al seu país, una carabassa plena de suro?

Estudiant d'intercanvi. Què vol dir amb això?

Bud. Ah, no res. Vaig a posar-me còmode.

Kelly. Au!

Bud. Perdona'm si t'he fet mal a les cames, o la mà d'ell.

Kelly. D'acord, hi ha accidents, com ara tu.

Veus xic. Eh! Calleu!

Veus xica. Sí, ací pretenem tindre una relació sexual!

Altres veus. I nosaltres també!

Kelly. (a l'acompanyant) Escolta, supose que te ho han dit moltes voltes, però el teu paper de Newter el Gat és formidable.

Newter. Gràcies, has vist el nou que fa: "L'estómac saluda el gust de [XXX]" (11:38)

Bud. Bona parella, eh Kelly. Què, els altres quatre mil xicotets estaven ocupats?

Kelly. Oh, perdona'm si vos destorbem a tu i a la teua Evita Local. No estic acostumada a vore't amb una parella que no necessite cotó als sostenidors.

Estudiant d'intercanvi. Què ha volgut dir amb això?

Bud. No res.

Kelly. AH!

Veü xic. (clàxon) Voleu callar!

Kelly. Vine, vine.

Bud. Molt bé, Kelly. Mira, jo no puc aguantar-ho més. Per a que açò de compartir funcione, hem d'estar els dos al mateix cotxe. D'acord?

Kelly. D'acord, tracte fet.

Estudiant d'intercanvi. Bud, tinc la cintura calenta per tu!

Bud. (a la seua germana i acompanyant) Fora!

Kelly. No, t'odie! Si vols anar al seient de darrere, ves-te'n a qualsevol altre cotxe.

Bud. Això és realment estúpid, Kelly. (a l'estudiant d'intercanvi) Eh, vols que anem al seient de darrere d'un altre cotxe? Ah, com ara aquell; la camioneta d'allà davant.

Estudiant d'intercanvi. No serà perillós?

Bud. Ah, a l'institut em diuen "Perill".

Kelly. A l'institut li diuen Franklin.

Bud. Mira'm i voràs què fàcil és. Cap problema, vine i voràs.

Kelly. Tots a terra. (a l'estudiant d'intercanvi) Mira, ja veig que t'estima molt, s'ha posat els calçotets dels cors.

Al. (cantant) Fantàstic bistec, quin gust més bo té! Guarda-me'n un trosset per a mi! Peg, què estàs fent dins de la nevera?!

Peggy. Estic ací tararot.

Al. Peg, on, on... on està la meua carn?

Peggy. Voràs, segons Jake la nevera no podia refrigerar tanta carn i s'ha fet malbé.

Al. Què dius, Peg? Això no és possible!

Jake. Li va passar a Elvis.

Al. Què has fet del menjar?

Peggy. L'he donat als pobres.

Al. Ah, en eixe cas encara deu estar per ací.

Peggy. Oblida-ho, Al. Se n'ha anat i jo també. Me'n vaig a sopar amb els Darcy.

Al. I què faig jo?

Peggy. Tu no els agrades!

Al. A mi tampoc m'agraden ells, però vull... vull anar! Per què he vingut aquí? Per què no muntem una ONG que em procure fons? "Al sense fronteres". Tinc tanta fam que em menjaria un vegetal. Eh, Marcy? Hi ha una nota: "(veu de Kelly) Estimad pare, donades les circumstancies, degut a les circumst... (veu de Bud) Realment Kelly vol dir: "Hem abandonat la polleta. P.D. Quan estigues llegint açò segur que m'he fet amb una. Amb afecte, Bud."

Què faig jo amb una gallina viva? Benvinguda a la casa del terror! (riure)

Bud. Bé, he anat a la infermeria de la parada de salsitxes. Saps que l'entusiasme és bo per a les ferides?

Estudiant d'intercanvi. Bud, eres tant valent. Has deixat que el gos et fera tires per mi. He escalfonat el meu seient per a tu.

Bud. (a la seua germana i acompanyant) Fora d'ací!

Kelly. Sh! Ací estem parlant les persones amb futur. (a l'acompanyant) I dius que has portat el vestit de gat?

Newter. Sí, m'ajuda a ser jo mateix. Sé que es difícil de creure, però sóc un poc tímid. He tingut una infància terrible. La gent pensa que els rics ho tenim fàcil, però no és cert.

Kelly. Ric?

Newter. Oh, no, no sóc un trilionari. Només bilionari. Volia dir, sé... sé que és estrany, però les coses que dic amb la disfressa no puc dir-les sense ella.

Kelly. Com ara?

Newter. Com convidar a certa persona que m'agrada a fer un viatge amb tot pagat a una illa paradisiàca que és meua.

Kelly. (a Bud i l'acompanyant) Fora d'ací!

Bud. Ara no, xica fantasies... Ha tornat el cuquet!

Kelly. Vols dir que per un parell de segons de sexe barat posaries en perill la meua felicitat?

Bud. Per un batut posaria en perill la teua felicitat.

Kelly. Genial, anem Newter. Passejarem entre els pins i els tubs de vaselina buits i parlarem de les coses que tens i em donaràs.

Bud. Bé, sigues amable i ajuda'm a llevar-me este embenat. Vorem quin efecte fa, perla. Ah, ah!

Kelly. I... eixa illa teua està... prop de... la platja?

Newter. Sí.

Kelly. Posa't el cap de gat ja i parlarem.

Newter. He estat sol durant molt i molt de temps... (gos)

Estudiant d'intercanvi. Un parell de voltetes més i podré fer-te mal.

Bud. Oh, ha passat tant de temps...

Kelly. I encara no n'ha passat prou, cullerot.

Bud. Eh, però, què fas ací?

Kelly. No vull parlar del tema. Passa i seu, Newter. Tinc gana. Bud, per què no vas a la infermeria a buscar salsitxes?

Bud. Per què no vas tu?

Kelly. No, vas tu.

Bud. Eh, per què no anem els dos junts? D'acord?

Kelly. D'acord.

Bud. Ah, mira Kelly, lamente això del teu amic.

Kelly. No passa res. Estic bé, tinc mala sort. Els altres gats o estan casats o són gays. Escolta'm, no ens barallem, d'acord? Tu i Sònia agarreu el cotxe; Newter i jo passejarem per algun carreró, està acostumat.

Bud. Gràcies, Kelly.

Kelly. Cap problema.

Estudiant d'intercanvi. Oh! Newter!

Bud. Saps què fa mal de veritat, Kelly?

Kelly. Posem carn al cotxe i tirem dins al gos a vore què fa?

Bud. Em portes un gran avantatge.

Kelly. Però deixarem que acaben.

Al. (cantant) Bufarà esta nit per tu, volalà, i a la llum de la Lluna ballarà!

Peggy. Al, corregeix-me si m'enganye, però la pòlissa de l'asseguradora no deia: "Sense gallina, ni un ou"?

Al. No t'agrada vore'm menjar, eh Peg? Però ja és massa tard, està dins i no la trauré.

Peggy. Sí, m'ho has dit moltes voltes...

Al. Em, eh, demà aniré a per una altra gallina. A més, la possibilitat que els xiquets trenquen el cotxe la primera nit és una entre un bilió.

Kelly. Pare, hem trencat el cotxe.

Bud. A posta! Tenies raó. No estem preparats per a compartir.

Kelly. Hm...

Bud. Ens tornaran els diners, l'hem fet miquetes.

Kelly. Ara només has de posar la gallina al tros que quede del seient de darrere abans que arribe l'asseguradora i tots contents.

Bud. Estàs orgullós de nosaltres, eh!

Kelly. Ah, ja ja.